

శ త క త్ర య ము.

(జానకీధవ, వేంకటేశ, శంకర
శ త క ము లు.)

గ్రంథకర్త:

కొణిదెన వేంకట నారాయణ.

ప్రథమ ముద్రణము ౧౦౦.

వాణీ ముద్రాక్షరశాల,

బెజవాడ.

1930.

మ న వి .

భక్తాగ్రేసరులారా!

సర్వ జగదంతరాత్మయగు వాసుదేవుని లీలావతారంబు లనంతంబులు. అందు నే యవతారమూర్తియందు భక్తుని మానసంబు హత్తియుండునో యా యవతార గుణగణంబును తన్మహిమంబును వొగడి తన మనోద్విప్ల విషయములను శతకరూపమున నివేదించుకొనుట యొక సనాతనాచారము. ఇట్లు నివేదించుకొన్న మహామహులైన కవిసర్వేశ్వరులనడగు శతకకర్తల నేకులుగలరు. “సర్వదేవ నమస్కార శ్రీకేశవం ప్రతిగచ్ఛతి” యన్నట్లు భక్తుడే దైవంబు బేర్కొని నుతించినను, మొఱివిడుకొన్నను సర్వము సర్వాత్మయగు శ్రీమన్నారాయణునినే చేరుచుండును.

అల్పజ్ఞుడ, కేవల విషయగ్రాహకుడ నే నారీతి శతకంబులఁ బూరించుటకు నా కేమాత్రము నధికారము లేదుగాని, ఆ సర్వేశ్వరుని నోరార నొక్కమారు స్మరించిన మహిమాతిశయంబువలన గాబోలు నీ శతకత్రయంబు నీరీతిగూర్ప మిక్కిలి యానక్తివోడమి సఫలమనోరథుండనైతి. కరుణాసాంద్రుండగు నా యుపేంద్రున కొక్క తులసీదళి మర్పించి భక్తుండు పరమానంద భరితుండగు నట్లు భక్తి పురస్కరంబుగా నాశక్తికొలది నీ శతకత్రయంబు రచియించి యా పరమాత్మ పదకమలంబుల నలంకరించి ధన్యుండనైతి.

ఇందున్న శంకరశతకము తొలుత వ్రాసియుంటి. వేంకటేశ శతకము నా వ్యాధి నివృత్తికొరకు సంకల్పించి శంకరశతకమునకు నావల వ్రాసితి. శతకంబున బేర్కొన్నయట్లు ఆ వేంకటాద్రి రమణుని మహిమచేత శతకము పూర్తియగులోపల నా కారోగ్యము

గలిగి నుఖంబుంటి. ఈ శతకమునకు పిమ్మట జానకీధవ శతకము పూర్తిచేసితి. ఇందుగల దాతృప్రశంసలో బాపట్ల కాపురస్తులగు శ్రీ బ్రహ్మాండం బాపయ్య పంతులుగారి భార్య రామాబాయమ్మ గారియు, వ్హారిపుత్రరత్నము వేంకట లక్ష్మీనారాయణరావు పంతులుగారియొక్కయు మహా త్యాగశీలతకు నలరి లోకంబునకు తెలియఁజెప్పితిఁగాని వేరు, కారణముగాదు. కొడిదెన గ్రామనివాసుఁడ నగుటవలనను, అచ్చట అనాదిగా వేంచేసియుండు శ్రీ శంకరమహిమ పొగడ నరిదియగుటను, కొడిదెన పురవిహార! శంకర! యను మకుటముఁ జేర్చి ఆ యుమాపతి కా శతకమర్పించితి.

సాహిత్యపటిమ లేకున్నను, గుణసంపద లేశము గాంచకుండినను, కవిత్వము సలక్షణము గాకున్నను, భగవత్కృతిగా వ్రాసితిగాన, నా శతకంబుల సాధుసత్తములు నిందించబోరు. ఇందుగల తప్పులఁ దెలిపిన బుద్ధినుంతులకు కృతజ్ఞుఁడను. విద్యదృఢేణ్యులు నా యజ్ఞానము సహింతురుగాత. సర్వ భూతాంతర్వర్తియగు జానకీధవుండు భక్తాభీష్టంబుల నొడఁగూర్చుఁగాత.

రాజగారిపాలెం,
సర్పారావుపేట తాలూకా. }
11—10—1930.

ఇట్లు విన్నవించుకొను
హరిహరభట్టల పాదరేణువు,
కొడిదెన వేంకట నారాయణ,
ప్రధమికోపాధ్యాయుడు.

జాన కీ ధవ శ ర క ము.

దాతృప్రశంస

కం॥ శ్రీకరమును, దాతృప్రశం

సాకలితము, పుణ్యతరము సజ్జనహృత్ప

ద్భాకరము సునీతివధం

పాకధ నాకఃకార్యమనములలర వచింతున్.

1

సీ॥ విమలయశంబున వినుతి కెక్కినయట్టి | యోడ రేవుకుల మీయూర్విఁ

జెలగు

నావంశమున సుబ్బయాఖ్యుండు సర్వగు | నాస్పదుండు జనించి

యాతృపత్ని

సతిమహాలక్ష్మినచ్చరితతోసంసారధర్మంబుఁబాటించితగమలంగఁ

దమపూర్వపుణ్యంబుఁ దముఁజెందఁదరియైన | భూరియదృష్టంబు

బొందనైన

గీ॥ వారి వంశంబురాసికిఁ బద్మయనఁగ

సర్వసద్గుణకలిత! వ్రశస్తచరిత!

స్త్రీలతలకట్టు! కరుణకు మేలివట్టు!

పున్నెములదొంతి! యొకయింతి పుట్టెకాంతి!

2

ఉ॥ పెద్దలు రామబాయియని పేరిడిబిడ్డకు, జన్మలగ్నమా

ప్రొద్దెగుణించి, యీమె బహుపుణ్యసుశీల! సుభక్తిసాంద్ర! యు

ష్మద్దురితంబుబాచికొని సద్గుణిగాంతు సుపుత్రిపుట్టుటన్

సిద్ధము; సుబ్బయార్యయని చెప్పిరితండ్రికి చిత్తమింపుగన్.

3

ఉ॥ తల్లియుఁ దండ్రియున్ గడుముదంబునఁ బెంపఁగ, యూరనున్నవా

రెల్లరు నామెసద్గుణములెంచి నుతింపఁగఁ, బెండ్లియాడుదా

నల్లనవచ్చె రామమకు, నంతగుణాధ్యుని బాపయాఖ్యుఁదా

నుల్లమునందుమెచ్చి, సుగుణోదధి సుబ్బయయిచ్చె పుత్రికన్॥

4

గీ॥ పుట్టునింటికిఁ దు యగునట్టికిరి

మలయు, బ్రహ్మాండవంశసంభవుండు బాప

యాభిధాను కేల్వట్టి, కాత్యాయనినిపు

గలసి వెలసినరీతి యాగరిత పొలిచె॥

5

చ॥ అయమభాగ్యమేమొ తను నచ్చట పెండిలియైన వెండి నా

- దాయము వృద్ధియై సిరికి దావలమయ్యె విభుండు; రామమాం
బాయెడ భర్త తన్ను ప్రియమారంగనుంగొన, నిష్టసౌఖ్యసం
ధాయనియై సుఖించికనె; ధర్మవిచారుఁ గుమారునొక్కనిన్ || 6
- క॥ వారికి నరుదుగఁబుట్టిన
కారణమునఁ బ్రాణసమముగా నుతుఁబెంపన్
ధీరుఁడు వేంకటలక్ష్మీ
నారాయణరావు ఘనుడనం ధరఁ బెరిగెన్ || 7
- చ॥ తనయుని ముద్దుముచ్చటలు దద్దగనుంగొనకుండ బిడ్డకే
డెనిమిదియేండ్లు నిండఁబరమేగెను తండ్రి; కుమారునోముచున్
ఘనమతిరామమాంబ సిరిగల్గిన కాపురమొప్ప దిద్దుకొం,
చనయము దైవమేగతియటంచు, భజింపుచు వీతరాగయై || 8
- గీ॥ నుతుఁడు తనయాజ్ఞామీరక సారిదినడువ,
భర్త చనఁదానయంతకుఁ గతయగుట
త్యాగ సంశీలయాట, సద్ధర్మములను
సేయుచుం దత్వబోధంబుఁ జెందఁదలఁచె || 9
- గీ॥ తలఁచినట్టులె తానుండు నెలపుభావ
పురమునకునొక్క సన్యాసి, బుధనుతుండు
తీర్థపాదబ్రహ్మనంద తీర్థనాముఁ
డల్లవచ్చెను; సుజనాళి యుల్లమలర. || 10
- ఉ॥ ఆయతిసార్వభౌముఁడహహా! యటకాలిడినంత పండ్రితుల్
శ్రీయుతులున్ దరిదులు నశేషజనంబులుఁ దన్నుఁగొల్చి య
య్యా! యమాత్య! మామనములందలి యజ్ఞతఁబాపవేయటం
చేయెడఁ దామయైవెలసి; రెంతయుఁదాపసి సంతసింపఁగన్ || 11
- ఉ॥ వేదపురాణశాస్త్రములు, విశ్రుతపద్ధతు, లాగమాంతముల్
సాదరబుద్ధి నెల్లరకుఁ జక్కఁగఁదెల్పుచు, ద్వైతభావముల్
వేదొలగింప భాష్యములు వేమరుఁజెప్పొచు, మంత్రరాజముల్
బోధయొనర్చు, చాయతిసుబోధ సమగ్రతఁదీర్చె శిష్యులన్ || 12
- ఉ॥ ఆమహనీయుపాదముల నాత్మభజింపుచు మంత్రరాజమున్
బ్రేమఁబరింపఁజెంది, గురునిష్ఠ గుహత్తమునాత్మకేక్కి, హృ

ధామమునందు శాంకరిని దా యెడబాయక శాంతచిత్తయై

భూమనుఖా ప్రికిందగిన బుద్ధిగణించెను; రామమాంబయున్॥ 13

ఆ॥ వె॥ తావివేకియైనఁ దనకెంతగలిగిన

నేమి నేర్చియున్న నేమిలేదు;

శక్తికొలఁదిమేలు సల్పనౌ పరులకు

ననుచు రామమాంబ యపుడు దలఁచి॥

14

సీ॥ వెలయించెశంకర విద్యాలయంబన | బ్రథనహించిన వేద పాఠశాల
ద్వానశయకర త్రేత్రముదాన మొనరించె | విప్రులవిద్యాభివృద్ధికొరకు
శోభించనభినవ సోమేశు, బాలాత్రి | పురసుందరిని, గజముఖునినిలిపె
తద్దేవతలకు సంతతమునుజరుగనౌ | విభవంబులకును గావించె వసతి

గీ॥ ధ్వజమువేయించె; వచ్చినవారికెల్ల

లేదనక, నన్నమొసఁగుచు నాదరించె;

భూరిదక్షిణలొసఁగెను భూసురులకు;

పాత్రులకు దశ దానముల్ బరగనడపె;॥

15

క॥ పేమను దత్తాత్రేయ

స్వామిని, గాయత్రి, యకరషట్కముపూజా

సీమాదులక్కి, ప్రభతో

రామాంబ ప్రతిష్ఠనలిపె రాజితబుద్ధిన్॥

16

చ॥ చెలుపుగవాహనంబులఁ బ్రసిద్ధిగనెన్నియొగల్గజేసెఁ, బెం

పలరఁగ నన్నసత్రము సదాజరిపించుచునుండె; మంచి బా

వులు నెలకొల్పె; దీక్షుముగపూర్ణప్రతంబులనోమె; సంయమిం

దులఁదొడితెచ్చి కట్టనిశి తోపమెలర్పభుజింపఁబెట్టెడిన్॥ 17

ఉ॥ బీదలుకోరిరే వడుగుఁ బెండ్లిలులాదట సేసివంపు, న

న్నాదులొసంగి బిడ్డలటులారయు విద్యగడించుబాలురన్;

భేదములేక బంధులకుఁ బెంపుగనిచ్చు; బరోపకారమే

చేదవిలుండునిత్యముఁ; బ్రసిద్ధచరిత్రకు రామమాంబకున్॥ 18

సీ॥ గంగశాతమిక్రష్ణకావేరిముఖ్యతీ, ధీములకోపిక నేగి తానమాడి

అందందుఁదీగఁ శ్రాద్ధాదికర్మలొనర్చి, యాచకజనములకలరనిచ్చి

శ్రీకాళిద్వారకగోకులనై మిశ, గయప్రయాగయయోధ్యకంచిమధుర

రామేశ్వరంబుశ్రీరంగమాతిరుపతి, శ్రీకాళహస్తియు, శ్రీనగంబు

గీ॥ ధరఁబ్రసిద్ధమాక్షేత్రముల్ దిరిగితిరిగి,

యచట దేవతాగణముల కర్పచేసి,

కన్నులలర పీక్షించి, నిక్కంపుభక్తి,

మ్రొక్కి వినుతించి, ధ్యానించి ముదమునించి॥

19

గీ॥ ఇచ్చఁ దీర్థప్రసాదముల్ దెచ్చి గృహముఁ

జేరుకొని నమారాధన నేసి, భూరి

దక్షిణ లనూనముగనిడి, ధర్మమాగఁ

దణ్ణియైనిల్చె రామాంబ! ధరణీకల్ల॥

20

క॥ ఆరయవేంకటలక్ష్మి

నారాయణరావునద్గణంబులఁ దల్లి

మీరిన, నాయమయాజ్ఞ

మీరఁడు, రామాంబకలిమి మేరయె పొగడఁ?॥

21

గీ॥ బాలకనకసుందర్యాఖ్య బరగుపాత్రి

కనులముందరనాడుచు మనమునింప,

కోడఁగు బులైమాంబ తన్గొలువ, సుతుఁడు

నాజమె గంగ రామాంబ యలరుచుండె॥

22

చ॥ పరహితబుద్ధి నీగతికృపావరతఁ గురుధర్మగామియై

యరుదగు దైవభక్తి, శుచి, యాత్మ నెఱింగెడు బుద్ధి, నిర్వృతి

వరగురునేవ, శ్రద్ధ, శుభవాంఛ, మనంబున బాయకుండ, కా

పురమున నంటఁబోక, యతిఁబోలె నిరంతరమోదమందుచు॥

గీ॥ మంచివారల చరితలు మహి పవిత్ర

కరము లాద్యకములునై గ్రామిలుకతన

పావనతగన్న రామాంబ భవ్యచరిత

శక్తికొలఁది రచించితి; సదయులార!

24

గీ॥ శ్రీయుమాపతి కరుణాద్రాచిత్తుండగుచు

* నాయురారోగ్య సుఖసంపదాళినిచ్చి

రామమాంబకుటుంబము నోముగాత!

కులము తామరతంపరై చెలఁగుగాత!

ఇట్లు, గ్రంథకథఁ.

ఓమ్

శ్రీ సీతారామాభ్యాన్నమః.

జానకీధవశతకము

ఉ॥ శ్రీ జనకాత్మజా విమలచిత్త సరోరుహ రాజహంస ! రా
రాజకిరీటరత్న రుచిరాజిత పాదపయోజయుగ్మ ! వి
భ్రాజిత నీలమేఘసమ రంజిత కోమలచారుదేహ ! రా
మా ! జితకోటి భావభవ ! మానితప్రాభవ ! జానకీధవా ! 1

ఉ॥ దానవగర్వభంజన ! విదారితశత్రువితాన ! సాధు సం
తానశ్రమాపహర ! వినుతప్రధనోజ్జ్వల శూర ! నీకు నా
మానసపద్మరాజము సమర్పణజేసెద భక్తియుక్తి; సు
జ్ఞానమొసంగి బ్రోవు; సుజనావన ! పావన ! జానకీధవా ! 2

చం॥ ఇనకులదీప ! సజ్జనయభీష్ట ఫలప్రద ! దానపోష ! పా
వనగుణధామ ! దైత్యకులభంజన ! తాపసవంద్య ! శ్రీపతీ !
వనజదళాయతాక్ష ! రఘునల్లభ ! నీపదదాస్యమిచ్చితీ
అని భవచింతనార్పి మదిరంజిలఁజేయుము; జానకీధవా ! 3

ఉ॥ పావనమూర్తివంచు జనపాలుఁడవంచు, దయాళువంచు, దీ
నావనమూర్తివంచు, సురనాథశరణ్యుఁడవంచు, భక్త సం
భావన శీలివంచు విని ప్రాపుకుఁజేరినవాఁడఁ; ద్వద్వయా
శ్రీవిలసిల్లనేలుము; హరీ ! రఘునాయక ! జానకీధవా ! 4

ఉ॥ చెన్నుగ నీదుపాద సరసీజమరందము నాని మన్మథం
బన్నమునీరుఁగ్రోలఁ బ్రయమందదు; తృప్తివహింప, దాత్మయం
దు నిర్మలతంబు నిల్పి పరితోషముఁ జెందఁగఁజేయు; దేవ ! వి
ద్యన్నత ! లోకమోహన విభాసితసుందర ! జానకీధవా ! 5

చం॥ అనయము తావకీన సుగుణావళి వర్ణనజేసి చెప్ప నే
వనజభవుండనో ? భుజగపాలుండనో ? విబుధేశ్వరుండనో ?
మనుజుండ, నజ్జుండ, జడుండ, మన్నన నీదయఁ గ్రుమ్మరించి, నె
మ్మనము తవాభివర్ణన సమగ్రతఁదీర్చవె ! జానకీధవా ! 6

చం॥ సకలమునీవ ! నిక శ్రుతులు సర్వమయుండవటంచుఁజెప్ప; నె
న్నికనినుఁ బోల్చలేరెవరు, నీవ మహాత్ముండ ! వీవదైవమా
దొకఁడవ శాశ్వతుండ; వికనొక్కని గోర నయాస్వరూప ! తా
వకశుభమూర్తిఁ గన్గొనెడి భాగ్యమొసంగవె ! ; జానకీధవా ! 7

ఉ॥ కామలతామదికదునిమి, కాంతవరింపక బ్రహ్మచర్య పు
న్నమముగల్గి, జ్ఞానముననిస్తులుండై, వ్రతయై, ననుక శుభ
స్కామునిఁజేసినట్టి బుధసత్తము వేములపాటి జానకీ
రామగుణాధ్యు, నెమ్మదిదలంచెద భక్తిని; జానకీధవా ! 8

ఉ॥ నిన్ననిశంబుగొల్పి స్తవనీయము తానవమాధురీ మహా
భ్యున్నత కావ్యరాజములు భూమిదిరంబుగ వెల్లఁజేసి; య
త్యున్నత స్వస్వరూప కలనోద్ధతి మించు కవీంద్ర బృందముక
సన్నుతిచేసి, నీమహిమఁ జాటెద దిక్కుల; జానకీధవా ! 9

చం॥ తెలియనివాండ, కల్మషుండ, దీనుండ, హీనుండ, నిట్లు చంపకో
త్పలనవచారు పద్య సుమదామము నీదగు కంబుకంఠమం
దలరఁగజేసి దివ్యపదమందఁగ నీదరిఁ జేరఁగాంచితిక
వలదని త్రోయకయ్య ! రఘువంశసుధాకర ! జానకీధవా ! 10

చం॥ చదువఁగలేదు శాస్త్రములు, సజ్జనసంగతి మెల్లలేదు, న
ద్విధులొనరింపలేదు, సువివేకములేదు, భవత్పదంబులే
నెదఁ బదిలంబుగా నిలిపి యీ శతకంబు రచింతు; శాశ్వత
ప్రదముగవెల్గు నియ్యది భవద్గుణవర్ణన; జానకీధవా ! 11

(2)

జానకీధవళతకము.

1

చం॥ కలను సమస్తవస్తువులఁ గాంచినభంగిఁ బ్రపంచమెల్లఁ గే
నల మనృతంబటంచు, దమపాదములే గలియించునమ్మి; యా
కులతనడంచి, చిత్తమునకుఁజిత బ్రహ్మమునందు నిల్పి నీ
విలసితమూర్తిఁ గన్గొనఁగ వేమరు నెంచెద; జానకీధవా! 12

ఉ॥ ఏ నపరాధముల్ గణనకెక్కుడుగా నొనరించి, నీపద
ధ్యానముజేసి యీగుటకు నల్లనవచ్చితి; గానవేని నిజ
గానముజేయు భక్తులింకఁ గాంచుఫలంబదియేది? యేదిని
మానిత పావనత్వమహిమంబు? రఘూత్తమ! జానకీధవా! 13

చం॥ కలుముల నీనులక్ష్మి తమకంబునఁ బాదములొత్తి, నీళయ
న్జేలున, ధరాపురంధ్రియును నిచ్చలుభక్తిని గొల్పుచుండ, ది
పులునుతిసేయ, బొల్కడలిఁ బొల్పుగ శేషఫణింద్రతల్పమం
దలరుచునుండు తానకశుభాకృతిఁ జూపుము; జానకీధవా! 14

చం॥ ధనికుడు నిర్ధనుండగును. తత్వవిదుండు విమూఢచిత్తుఁ డా
తనసుఖమెల్లఁ గష్టమగు, దన్నుగణింపరేవారు, రామ! నీ
ఘనదయ లేనివారలకుఁ గష్టపుష్కడయానుజ్ఞా, కృపా
వనధి! భవద్దయన్ సకలభాగ్యములబుట్టును; జానకీధవా! 15

ఉ॥ దందడి కష్టజాలములఁ దార్కొనఁజేసిన, నూతముంచినకా
మ్రాదగ నగ్గివేసినను, మ్రాన్పడఁ గూరమృగాళిఁ దార్చినకా
వందుర, కోపమూన, తగవాయనిదూరను నిన్ను! నీపద
ద్వంద్వములందుభక్తి మదిఁబాపిననోర్వను; జానకీధవా. 16

ఉ॥ వేదములెల్ల నేర్చుటయు, విశ్రుతశాస్త్రములెల్ల జూచుటల్
బోధ లనేకముల్ వినుట, పూర్ణసుకర్మము లాచరించుటల్
నీదగుతత్వమూర్తి దెలిసినీపయి భ్రాంతిని నిన్నె జేరనా;
యేదియు నేల? నీస్మరణయే సకలమ్మిడు; జానకీధవా. 17

చం॥ పలుమరుసేకధర్మవినుచు, బాడుచు, వ్రాయుచుగీర్తిసేయుచున్
సలలిత యుష్మదంధ్రు జలజంబులు కన్నులఁగాంచుచున్, భవ
ద్విలసిత నామమంత్రము జపించుచు, నీపరిచర్యసేయుచున్
నిలచెద నిశ్చలాకృతిని, నీవదనన్నిధి; జానకీధవా! 18

ఉ॥ శీతమయూఖ, శీతనగ, క్షీరనిధి, సురధేను, మాక్తికో,
వేతభవత్సుకీర్తిదివి బృద్ధిఁజెలంగ, దినేశ, యోషధి
శాతత కాంతులుబృణఁగె; నా! ద్రిగుణాత్మతఁ దోచునాపరం
జ్యోతివి; నీదుశోభకెనయుండునె యెందును? జానకీధవా! 19

ఉ॥ అక్షరమావికుంత పదమందిసుఖంప భవద్విశుద్ధ నా
మాక్షర మంత్రరాజమకదా! సుజనాళికిఁ బ్రాప్తు; దేవతా
ధ్యక్ష! సుధర్మపక్ష! విబుధావనదీక్ష! త్రిలోకరక్ష! నీ
పక్షమువాడ; నీదయకుఁ బాత్రుఁడనేలుము; జానకీధవా! 20

చం॥ సరసులు రామమంత్ర కలశార్ణవమున్ మధియించి, సారమై
బరగిననిన్ను నాత్మల శుభస్థితిఁబొంది; రగమ్యమైన నీ
శ్వర! భవదీయతత్వ మనిశంబును కన్నులఁగానఁజేసి, సం
సరణ మహాబ్ధి నిస్తరణ సల్పవె భూధవ! జానకీధవా! 21

చం॥ నరవర సిద్ధసాధ్య సురనాగ సురద్విష ముఖ్యసంఘముల్
నిరతముజేరి యెచ్చని వినిర్మల పాదపయోజ యుగ్మముల్
శిరములఁదాల్చి గొల్తు?; రఘుశ్రీర్థము లెవ్వనినామమంత్రముల్?
సరసిజనాభ! యట్టి నిను సన్నుతిచేసెద; జానకీధవా!

చం॥ హరియనఁగా, హరుండనఁగ, నజ్జభవుండన, వాసవుండన,
బరగినవాడ వీ వొకఁడ; పద్మభవాండము నిండివెల్లు నీ
గురుతరమూర్తి యెండె యిటు కోట్లకొలంది యభిఖ్యఁబొంది యె
వ్వరెటుభజించినం దగినభంగి ఫలంబిడు; జానకీధవా!

ఉ॥ హెచ్చుగ నీపదాంబుజము, లెంతయుఁ దప్పక గొల్పువారికిన్
వచ్చును భుక్తి ముక్తియును, వచ్చు జగత్పరిపాలకత్వమున్
వచ్చు నభీష్ట సంపదలు, వైభవముల్, తుదిలేని కీర్తియున్
మెచ్చి యనిష్టహేతువుల మేకొన నేటికి? జానకీధవా!

ఉ॥ పూసలదారమట్లు జగముల్ తగనియెడ, నీవు వానిలో
భాసిలుచుంట జీవులకు బాగొనరించిన సంతసెందు; వా
యాసము పుట్టజేసినను నాగ్రహమూనుదు; జీవకోటికిన్
జేసిన సేవ నీకొరకె చేసినయట్లగు జానకీధవా! 25

ఉ॥ నీసములెవ్వరంచు నిది నేనను హుటయగాదు, మున్ను నీ
దాసి నిషాది, గౌతమునిదార, గుహలుండు, జటాయుపక్షి, వి
శ్వాసముమీరఁ జెప్పి రది సర్వదిగంతర వ్యాప్తమయ్యె; నా
భాసము సేయబోకు; మినవంశ ప్రదీపక! జానకీధవా! 26

చం॥ అడిగెదనిన్ను కోరిన పదార్థములిమ్ముని; బాలిబుట్టఁగా
నుశివెద వేగ నామొఱవినుండని; చిత్తము కందళింపఁగాఁ
దడవెదభక్తి సిగుణకదంబము గాంతు; భవచ్ఛభాంగమున్
గొడవలు వేయునేల? నినుఁగొల్పి తరించెద; జానకీధవా! 27

ఉ॥ ఓరఘవీర! నీదు కరుణోదధి యెవ్వనిమీద బారునో
వారలకెల్ల సంపదలపారముగా దయచేసి, జ్ఞానమున్
గూరిచి, సర్వదుర్భ్రనులు గూలిచి, నిన్దొలువంగఁజేసి, సం
సారమహాబ్ధి నిస్తరణ సత్పదు వింతగ; జానకీధవా! 28

చం॥ దివిజనగంబు, దేవతల ధేనువు, కోరిన కోర్కెలిచ్చు; న
య్యవి ఘనమంచుఁ జెప్పెదరహా? రఘునాయక? నిన్నుదల్చినన్
లవిరళ సౌఖ్యసంపదలనంది సుఖింతురు కోర్కెలేక; ని
య్యవనిని నీదు దాసులనఘా! జితదానవ! జానకీధవా! 29

ఉ॥ మెపులకింప, నింద్రియసమాజము శాంతివహింప, బాష్పముల్
తేనెకురాల, చిత్తము చలి వక గాథ సమాధిఁగూడ, సం
తాపముదూల, నీదు భవతారకమంత్ర జపంబునేయఁగా
శ్రీవతి! భక్తి నిష్ఠ దయసేయుము వై శమ; జానకీధవా! 42

చ॥ ఎగుభుజముల్, వెడందయుర, మెక్కుడువీనులు, దీర్ఘబాహువుల్
నగుమొగమున్, విశాలనయనంబులు, రాజిత పాదపద్మముల్
మగఁటిని, సుందరంబు మునిమండన వీక్షణ భోగ్యమైన యిం
పగు భద్రదీయమూర్తి, హృదయంబున నిల్పుము; జానకీధవా! 43

ఉ॥ నీదగుశాంతి, దాంతి, శుచి, నిర్మలవృత్తము, శౌర్య, సత్వమున్
నీదయ, త్యాగశీలము, ననిందితధర్మము, కార్యదీక్ష, స
ద్బోధ, ప్రభావముల్ గనిన దుర్లభదర్శనుండంచుఁజూడ స
మ్రోదముఁగొల్పు నట్టి కృతపుణ్యనిజేయుము; జానకీధవా 44

ఉ॥ తమ్ములు ముప్పురుం గుణనిధాను, లుదారులు, సూర్యవంశ ర
త్నమ్ములు, నీవు ధీనిధివి, తత్వవిదుండవు, శౌర్యదైర్య స
త్వమ్ముల కాటవట్టపు; పదాన్యచరిత్ర, సతీపవిత్ర, నీ
తమ్మ త్వదీయపత్ని, సుకృతంబన నీయదె; జానకీ॥ 45

చ॥ చదువఁగనేల వ్యధకముగ శాస్త్రములెన్నియె, రామ! నీకథల్
చదివిన, వ్రాసినన్, వినిన సద్గతిచేకురునఁడు, నిందు సం
పదల, సుఖాయురున్నతుల వర్ధిలుచుందురు; జీవితంబునం,
దొడవెడు సత్పురా బిదియ; యుర్వి బుధాళికి, జానకీ॥ 46

ఉ॥ తన్నెన్నరైన కిన్కను నదల్పిన బిడ్డడు తల్లివంకకున్
క్రన్ననఁబారి, భీతివిడి గతులువెట్టుచు నాడు, నల్లె యా
పన్నుఁడు దిక్కు నీవెయని భావనజేసి, భయంబుద్రోసి, ని
త్యోన్నతి నీసమక్షముననుండుఁ జెలంగుచు; జానకీ॥ 47

ఉ॥ ఆకలి, దప్పి, నిద్ర, మృతి, వ్యాధులు, జన్మ, జరాది కష్టముల్
సోకక, చింత, మోదముల, జోలియెటుగక, తృష్ణలేక, ని
ర్వాకులపాటు తోడ హృదయాంతరవర్తిని నిన్ను నెప్పుడున్
జోక భజించునట్టి గతి సూపుము; కేశవ! జానకీ॥ 48

ఉ॥ తాపను యజ్ఞరక్షణ ముంబునఁజేసి, యహల్యతాపమున్
బాపి, మహేశు విల్లునిమి, పన్నుగసీతవరించి, భావో
ద్దీప్తిత శక్తిఁగొంచు, వినుతింప నయోధ్యకు నల్లనచ్చి, మేల్
జూపుల పారసఁతతిని జూడవె; వేడుక జానకీ॥ 49

ఉ॥ తేజసమార యత్రిముని దివ్యప్రబోధముఁగాంచి, యాభర
ద్వాజుని, నాయగస్త్యు శరభంగు, సుతీక్ష్ణు మహాతపోధనున్
బూజులొనర్చి, నీసుగుణముల్ కులశీలమెఱుంగఁజేసి, ని
ర్వాజకృపాపరత్వమున భాసిలితెంతయు, జానకీ॥ 50

ఉ॥ “ఎవ్వఁడయోధ్యరాజ్య రమనేలఁగ దక్షుఁడు నీవగాక ? నా
నెవ్వగ బాప, నెల్లధరణి గొను; వీటికిరమ్ము ! రామ ! నీ
కివ్వనవాస కష్టమదియే” లని కుయ్యిడు లక్ష్మణాగ్రజాన్
మవ్వముమీరఁ బావలిడి మన్నితి వొప్పుఁగ; జానకీధవా! 51

ఉ॥ అంగనయైన యాశబరి యర్మిలియిచ్చు ఫలంబులొని, యు
ప్పొంగుచు మోక్షమిచ్చితివి; ముఖ్యము భక్తియగాని నీకునే
భంగులు మెప్పుసేయవు; కృపాజలధీ ! యికనేటిశంక ? యీ
వెంగలిఁ బ్రోవుమీవడిగ, వేరొనరింపక; జానకీధవా! 52

చం॥ శరణని యావిభీషణుఁడు సాగిలి మ్రొక్కిన వైరితమ్ముడం,
చరయక వేగమే యభయహస్తమునిచ్చితి; రాజ్యమిచ్చి; యీ
సరణినెవండు బ్రోవఁగలశక్తు ? డనిర్వచనీయ ప్రేమ సా
గకుండెవఁడింక ? నిన్గొలువఁగామనసయ్యెడు; జానకీధవా ! 53

చం॥ కడలికిఁ గట్టఁగట్టి, బలగంబుగఁ గోతులఁ జేతవట్టి, యే
 పడగఁగలంకఁజట్టి, భయదాహవకేళిని రాక్షసాళిఁ గీ.
 డ్పడఁదెగటార్చి, నీతఁగొని వైభవమొప్పఁగఁ బుష్పకంబుపై
 వసిగనయోధ్యకేగితి; సుపర్వులుమెచ్చఁగ, జానకీధవా! 54

చం॥ అనుజలుగొల్ప, భూమిసుతయంకమునన్ జెలువొంద, వాయునం
 దనుఁడు పదంబుఁబట్ట, సురదానన, వానరమర్త్యసంఘముల్
 మునుకొనికీర్తిసేయ, గురుముఖ్యతపస్వులు స్వస్తిచెప్ప, కాం
 చనమణి పీఠరాజసముగ్రాల నయోధ్యను గొల్పుఁదీరు, నీ
 ఘనతర సుందరాకృతినిఁ గన్నులసూపుము; జానకీ॥ 55

ఉ॥ నీకథనవ్య మాధురిమనిండఁగ్రాసి, వెలుంగఁజేసి, వా
 ల్మీకి మహానుభావుఁడయిమించె; భవత్పదపంకజంబు లెం
 తెతుకుకంబునన్ గడిగి నీపదమందెగుహఁడు; హీనుఁడౌ
 గాక త్వదీయదాస్యమున గాంచును భద్రము; జానకీ॥ 56

ఉ॥ కన్నుల వత్తులుంచుక జగంబు సమస్తముజూడఁదోచె, నో
 సన్నతమూర్తి! నీవొకఁడ చక్కనిదైవము; నార్తిబాపియ
 భ్యన్నతినిచ్చుదైవము, మహోన్నత లోకమొసంగుదైవమె,
 యెన్నిక కెక్కితంచు భజించితి గాదొ! జానకీ॥ 57

చం॥ అసురులదృంపవా? యరుల నాజినడంపవ? భీతిఁగొన్న తా
 పసులను బెంపవా? సురలబాధలుదీర్పవ? మోదమంద నీ
 వసుధభరింపవా? యరసిభక్తులఁ బ్రోవవ? యేమివింతదు
 ర్వ్యసనముఁగొని నాభయముబాపి భరింపఁగ; జాన॥ 58

చం॥ ఘనతర రాజ్యభోగములు గావని భూమిజఁగూడి, కాననం
 బునవసియించి, దానవులమోసములంబడి, నీతఁబాసి, త
 మ్ముని పెనుమూర్ఖుఁజూచి, వగఁబొందుటలెల్లను సజ్జనాళిఁగా
 వనెగద; కష్టమేమి ననుబాలనసేయఁగ? జాన॥ 59

చం॥ ననుగృహనేలుతెంతపని నాజనకా ! జలమందు వేదముల్
గొనకొని తెచ్చుటో? జలధిగొండను మోయుటో? భూమి నెత్తుటో
దనుజకుమారుఁ బ్రోచుటయో? దానవుఁడొక్కటో? రాజలోకముల్
దునుముటో ? రావణాదులను ద్రుంచుటో? యెంచుము; జాన॥60

ఉ॥ గోవును వెంబడించి చను కోడెవిధంబున భక్తసంతతిన్
గావఁగ వెంబడింతువని గ్రంథములెల్ల వచించు; నన్యతం
బావచనంబు, సత్యమనియన్న! భవార్థనిమగ్నుననుఁ ద్వ
త్పావన పాదభక్తునిఁ గృపన్ గనవేటికి? జానకీధవా? 61

ఉ॥ చాలును జాలు; సంస్మృతివిచారము, సైపఁగఁజాల; దుఃఖసం
శీలుఁడనైతి, సేనుఖముఁ జెందఁగ నైతి; నిదేటికాపురం?
బాలును, బిడ్డలావులు, గృహంబులు, సంపద, లెల్లవిధ్య; నా
కేలవృథా భ్రమఁగొలిపి యిందులద్రోసితి? జానకీధవా! 62

ఉ॥ చెన్నటిసొచుఁ బాపమునుజేసితి సేననిశంబు; వ్యాధులన్
ఘన్నుఁడనైతి; నాపదలు నిర్భరమయ్యె; దరిద్రతాపసం
ఘన్నుఁడనైతి; రామయని సాగిలిమొక్కుచునుంటి; దండ్రి నీ
కన్నను దిక్కులేదు; ననుగావడలంపవె! జానకీధవా! 63

ఉ॥ మీరినవాడ నీకులుకు, మీ రిచరించితి శాస్త్రపద్ధతుల్
మీరితిఁ దల్లదండ్రులను మిక్కిలిదూరితి సూరినర్యులన్,
నేరనివాడ, మూఢుడను, నిన్నెమనంబున నిల్పియుంటి; న
న్నారసిబ్రాహ్మమీ! శరణటంచును మ్రొక్కుతి; జానకీధవా! 64

చం॥ కరములు మోడ్చి నేరములఁ గాపుపృథ్వా! యనిమొట్టవెట్టు నన్
సరగుననైతి, యూరటయొసంగఁగఁ బల్కిభరింపవేమి? సుం
కరవదనేడు ముడలము దర్శన మీయవదేమి? యాపదో
ద్ధరబిరుదాంకహస్తమును దాచెదవేటికి? జాన॥ 65

చం॥ ఒకపరినిన్నుఁ జీరి ననునోసుగుణోత్తమ! కావుమందు; వే
 రొకపరి కావరామి నినునొత్తిలిదూరుదు; నాగ్రహింతు; ని
 రొకపరి భేదముదెద; మరొక్కచుడార్తుల రక్షసేయు తా
 వకచిరుదంబుఁగాంచి మది బ్రార్థనసేయుదు; జాన॥ 66

చం॥ కసరి భయంబుఁజూపి నొడికంబుగఁ జెప్పి, సుఖంబుగూర్చి మా
 నసమున కెక్కనడ్చి, సుగుణంబులఁజాటి, శ్రమంబుబెట్టి, వె
 క్కనపడితిట్టి, ధూర్తయగు కామినినొంచి, గృహస్థధర్మ మీ
 పెనగఁ నొనర్చు భతఁగతి నేలుము నన్నును; జాన॥ 67

చం॥ ఎవఁడనియెంచితో నను జనేశ్వర! పుత్రుఁడనీకు! నీవు తం
 డ్రవిగదనాకు? పుత్రులను ప్రేమభరింపఁ తండ్రులెయ్యెడన్
 దవలి కుమారులేమడిగినన్ వడిగూర్చరె? గారవింపరే?
 భువినివిక్రొత్తలే? కృపనుబూనుము నాపయి; జాన॥ 68

ఉ॥ చేసితి వెన్నిజన్నములొ, చేసితి వెన్నియొ భూరిదానముల్
 దాసుల నెందరెందరనొ తప్పకబ్రోచితి; వాంఛితార్థముల్
 వీసరబోక నర్థులకువేలిడి; తిట్టిదయాపరుండవో;
 దీసమయంబునన్ మనవి యేలగ్రహింపవు? జాన॥ 69

ఉ॥ వేడినవారిఁ గావమని, భీతిలువారలఁ బ్రోవమిన్ ఘనం
 బొడినవారి నేలమిని, యాదరమున్నినుఁ గూడువారలన్
 గూడఁగ నీయమిన్మదికి గొప్పగఁ దోచెనో? మెచ్చువచ్చునో?
 శోడిగమెన్నెదో? నతులకున్ మదిమెచ్చవొ జాన॥ 70

ఉ॥ రావదియేమివేడినను? రాజసమా! గరువంబ! కోపమా?
 దైవమవీవకావ? నినుఁదల్చినవారిభరింపలేవ? నీ
 తావున కేను రాఁదగన? ధర్మము దప్పనటందువా? జగ
 జీవనమూర్తిము! ననుచేరికనుంగొను; జానకీధవా॥ 71

ఉ॥ నోరికొలందులాడితినినుక, మహానీయ! కృపారసాభి! నీ
తారమణా! మదీయదురితంబది నెట్టులదీరు?; కష్టముల్
గూరంగ భక్తులేమనుచు, గుయ్యడినన్ దరహాసచంద్రికల్
గారంగ జేరదీర్తు; వపరాధములెంచక; జానకీధవా! 72

చ॥ కలంగనిమేలుగాంచినటు గ్రక్కుననేగె మదీయజీవితం
బిలపురుషాధకామినయి యీనరజన్మము సాధకంబుగా
మెలమియెరుంగ; చెందిన యమేయధనవృద్ధయొగడు దక్క, నా
కలవడినట్టి భోగమిదెగా! వరదాయక! జానకీధవా!

ఉ॥ ఆటలపై నిబాల్యమున నర్మిలిమిక్కిలి; యౌవనంబునం
బొటలపై ని నగ్గలము మోహము; ముప్పున గాపురంపునా
రాటముపొచ్చు; యెప్పుడువిరాగమునం, బరతత్వచింతలో
నాటు? భవబుపాయునెటు? నారదసన్నత! జానకీధవా! 74

చ॥ ముదినుచెలంగి, యంగముల పొల్పునశించి, కృశించి, సారముక
వవలి, శరీరరక్షణము భారముగాంగను; అన్నపానముల్
మదికరుచించి యంత్యదశఁ బ్రాణమువీడుచునుండినన్ నరుం,
డెడఁ బెనఁగొన్న యాననశియింపదు; చిత్రము! జానకీధవా!

ఉ॥ కాలముమారు, సర్వమును కాలగతిక బరిణామముదు; జీ
వాళికి నెందు నేదియును నస్థిరమే! యిటులయ్యు నిస్థిరో!
బాళిని నెడుకెడులకొ పాతరలాడుచు, రిత్తకోర్కులక
కాలముఁబుత్తు; మాశలనుగాల్చి సుఖంపక; జానకీధవా॥ 76

ఉ॥ ప్రాణముపోవు వేళలను బ్రాణసమానులఁ దల్లిదండ్రులక
సూనుల, బంధులక, సతిని, శోకముతో విడనాడు చావఁగాఁ
దాను సహింపకున్న మృతిదప్పునె? నెయ్యర నిల్చజాలునే?
కానవిరాగియెమనుట కర్జము జ్ఞానికి, జానకీధవా॥ 7

చ॥ ఘనమగు తత్వశాస్త్రములుగాంచిన, భాగవతాద్రిగంధముల్
గనిన, మహాప్రబంధములుగన్నను, భాష్యములెల్లజూచినన్
తను, జగదంతరాత్మవగు దైవమొకఁడుగఁదోచు; నాత్మయం
దును రమియించుయోగులు నిను మదిగాంతురు జానకీధవా! 78

ఉ॥ ప్రాణముకంటెఁ బ్రీతీయగు వస్తువులేదిల; యట్టిప్రాణమే
ప్రాణులసర్వదేహముల బంధుగమై వెలుగొందు; నేలకో
తానుపరుండటంచుఁ గలతన్ విహరింతురు, చంపఁబోదు, ర
జ్జానముకాదే; యీయెరుక నామదినిల్పుము; జానకీధవా!

ఉ॥ అన్నియు నున్న, నీవొకఁడ వచ్యుతమూర్తివి, నాదుచిత్తమున్
సన్నతయుష్మదంఘ్రి జలజాతములందలి భక్తినిల్పు; నా
కన్నులముందు నిల్పు; మిదిగాక వివేకి యిక్కేమికోరు? సం
పన్నుతగోరులుబ్బుడు; కృపచే దరిఁజేర్పవె! జానకీధవా! 80

ఉ॥ పెక్కగునామరూపములఁ బేర్కొనఁజాలిన లోకజాలముల్
నిక్కము; మాయచేత మునునిర్మితమయ్యె; పసింపియొక్కఁడే
చక్క ననేకవస్తువుల జాడఁగనంబడురీతి, నీవ! పెం
పెక్క జగంబుభాతి గనుపింతువు; రాఘవ! జానకీధవా! 81

చ॥ తడియదునీటి కెండలకుఁ దాపమునొంగదు; వాయుతాకునన్
బడలదు; వహ్నికిన్ జెడదు; బాణములంట; వనాదిసిద్ధహా;
కడల, నభస్థలిన్, భువి నఖండముగావెలుగొందు; నిత్యమై
యడరెడునాత్మ లోఁగననియజ్ఞఁడఁ, గావును; జాన॥ 82

చ॥ పోలిసెడుదేహమున్ నిలుపఁబోలదు; నాశములేనియాత్మకున్
పోలియుటక్క; దింక వగబూనుటవ్యర్థమెకా శరీరికిన్
తలకరు తత్వవేర్తలు, సుధా సదృశంబగు నిత్యలోకముల్
గల్గుగ భజింతునిన్ను తమకంబున నెమ్మది; జాన॥ 83

ఉ॥ తీరుగపంకి, పండుతుదిద్రెప్పి భువింబడురీతి యాయువున్
దీరఁగనే కడంబడునాదేహము; జీవితమెంచఁ జంచలం
బౌర! మహాప్రియంబునను, నస్థిరకాయము నట్లెయుంచుకోఁ
గోరెద; మేటిబుద్ధి? నినుఁగొల్పినమోక్షము; జాన॥ 84

చ॥ అలికిడిఁగన్న నంగముల నల్లనలోఁగొను కూర్మపద్ధతిన్
పలువిషయాళిపై నెగసి పారుచు శ్రేద్రియముల్ గుదించి, చం
చలగతిఁబాపి, క్షాంతిఁడను సర్వమయుఁడుగఁ జింతసేయు జ్ఞా
నులు కనులోనివానిఁగ నినుంగనుఁగొందురు; జాన॥ 85

చ॥ లయ,హార, రాజయోగముల, రాజన,తామస, సాత్వికంబులన్
లయమొనరించి, నిన్నెమదిలక్ష్యముగానిశి; ధ్యాననిష్ఠచే
బ్రియమగు చిత్సుఖంబుగని విశ్వముమానినవానికెల్ల సం
దియములుదీరి, శాశ్వతగతిన్ జరియించును; జాన॥ 86

చ॥ తనువుగృహంబునందు పరతత్వవిచారము వేరిరత్నమున్,
గొనుటకు షడ్వికారము లకుంతితశత్రులమాడ్కిపోంచి, గొ
బ్బున తెరువాటుకొట్టెని; బుద్ధివశిత్యముమాన్చి, శత్రురూ
ఢినిబరిమార్చి, నన్ తుభగశీలునిఁజేయుము; జాన॥ 87

చ॥ జలజదళంబుపై జలముచాడున సంస్కృతికేశమంటకే,
మెలఁగెడి యోగనిష్ఠ నెలమిన్ దయసేయుము; తామ్రపాముగా
వెలసినమాడ్కి భ్రాంతియుత విశ్వములేనిదిగా నెఱింగి, ని
శ్చలగతిఁబొంద బుద్ధిసువిచారమునింపుము; జాన॥ 88

చ॥ చెలువుగ, దంతుగేహములఁజేసి, యటన్ విహరించి, యంతలో
పలికి గ్రసి చులూతగతి, బాగుగ సర్వప్రపంచమీవును
వెలుపడఁజేసి, రక్షయిడి, వెండి నశింపఁగఁజేతు; విట్టినిన్
దెలియుదునే? భవాబ్ధినిమునింగినయల్పుడ; జాన॥ 89

చం॥ సలిపెడుకర్మలెల్ల గలుషఁబునబుగ్గిరినవోను; వానిచే
బలువగుమోహపాశములఁ బాపదలఁచుట, జీకుచేయి తా
వలముగ వార్ధిసీదు సదుపాయమునేయుమి; నిన్నెఱుంగు స
త్ఫల సువిచారమే, భవవిపాటనమార్గము; జాన॥ 90

ఉ॥ జీవము బాయుచోఁ దలఁపుచిత్తము నేగతిహత్తియుండునో
యావిధి జేతనాళి భవమందెద; రక్కట ! నాదుడెందమో ?
కావరపంకమగ్న; మెటుగల్గు భవతస్కృతి ? కాననిప్పుడే
కేవలభక్తినిస్థలచి క్షీర్తివహించెద; జాన॥ 91

ఉ॥ ఒండుతలంపులేక ననునొక్కని వే శరణంబుఁజెంది, యె
వ్వండు సమస్తధర్మములఁ బొసి భజించుని, వానిసేనము
కుండుగ సల్పిపాపములకున్; భరియించెదనంచుఁబల్క వే?
దంకిగ నీవటుండ నెదితక్కువయేరికి ? జాన॥ 92

చం॥ పడగనువిప్పి చిఱునుచు బైబడి అక్కుమహాభంజంగమున్
ఎడదయెలర్చి నాగసరి మించుకపాడి వశీకరించున;
ట్లుడుగక రామతారక రసోర్ములఁగామ దవాగ్నినార్చి, పెం
పడర మనంబునిన్నుఁ బ్రియమందఁగఁజేర్చెద; జాన॥ 93

చం॥ గురుపదమనఁవంతముగఁ గ్రుమ్మరు దేశికు నాశ్రయించి, స
త్కరుణ నతండుసెప్పు శుభదంబగు విద్యలనేర్చి, సద్గుణో
త్కరముఁ జెలంగి, నొడ్లకు హితంబొనరించుచు, శాంతచిత్తులై
యరుదుగ నిస్థలంచు విమలాత్ములు ధన్యులు; జాన॥ 94

ఉ॥ నేరిమిఁ బూనకే చవుటినేలను విత్తిన బీజమల్లు, హం
కారులఁజెంది విద్యయు, ధనంబును, శూన్యములొకటగాక, ని
ష్కారణ వైరమూలమగు; సజ్జనుఁడయ్యవిసారచిత్తు తా
వారి నెఱింగి నీవలె; బ్రపంచహితాధాము; జాన॥ 95

చం॥ కలిగెడు మంచినెడలను గానకపామరు, డిండియంబులే
వలనికే ద్రిప్పినన్ జనియవశ్యము గూలువివత్సరంపరన్;
మెలకువనవ్వి ముందెగని మేలుపధంబున నేగి, సౌఖ్యము,
దలరు వివేక; యిర్వరకు సంతరమింతగు; జాన॥ 96

చం॥ కలిసమయప్రవాహము సుకర్మ ప్రదీప్త మహాఘోజాలమున్
దలముగముంచె; సజ్జనమనస్సరసీరుహముల్, దురుద్యమా
నలమునఁ గ్రాగె; తుచ్చనవనాగర కాఖ్యమహాగ్రహంబు ని
ర్మలకుల శీలదిగ్గజముబాగె; మహాధికి జాన॥ 97

చం॥ ఇలవిపరీతవాదములు హెచ్చె; జడాత్కులు శుంతలజ్జితన్
సలిపెడి కార్యసంతతికి సన్నుతిమించె; యధోచ్చవత్కనం
బలర స్వధర్మమైబరగె; యూర్వలమాటలు బొల్లులయ్యె; నే
వలమెయి దాచుకొంటి కనవా? కలిధర్మము; జాన॥ 98

ఉ॥ జంకకశాస్త్రరోధముగఁ జాలవచింపఁగవచ్చు, మాన్యులఁ
గొంకకతిట్టవచ్చు, తనగొప్పకు హీనుల గొల్వవచ్చు, ని
శ్శంక ననేక ఘోరములు సల్పఁగవచ్చు; యధోచ్చనేమి యా
తంకము? దుష్టశిక్షణ విధాయకులెవ్వరు? జాన॥ 99

ఉ॥ వరసుఖమెల్లమానె; విభవంబులు గోల్పడె; నుజ్వలత్వముఁ
దఱగె; ప్రతిష్ఠవీడె; ఘనధర్మమునూడె; ప్రశాంతియారె; దె
ప్పరమునుమీరె; కష్టములువర్ధిలె భారతరాజ్యలక్ష్మి కీ
కొరిఁతలుదీర్చి కావగడె ! కొరికలీగడె! జాన॥ 100

ఉ॥ జ్ఞానులఁ, దాపసోత్తముల, సత్యపటిష్ఠుల, శూరవర్మలన్
సూన్యతవాదులన్, సుగుణశోభితులన్, సతులన్, మహాత్ములన్,
దానగుణాఘ్యులన్, విమలధర్మలఁగాంచిన భారతాంబ సం
తానము నేడుగాంచి, పరితాపముఁదీర్పవె! జానకీ॥ 101

ఉ॥ రొక్కముగూర్చినన్ గలుగు లోకములో ఘనమైన కీర్తి; వాఁ
డొక్కఁడేమేటి; వాఁడెనుగుణోత్తముఁ, డాతఁడెపూజ్యుఁ, డాతఁడే,
యొక్కవనేర్పువాఁడు, ప్రజకెక్కినవాఁడు, సమర్థుఁ, డెన్న నిం
కొక్కడి శక్తియోగ్యతలు? నెక్కడిధర్మము; జానకీ॥ 102

చ॥ కడచె యుగంబులెన్నియొ; యొకప్పుడుమాన్యులఁగట్టపెట్టి, యె
న్వడుభువి కీర్తిజెందె? నెడలొందనిప్రాధవమొందె? మున్ను: తా
చెడని పదంబుజెండ, బుధచిత్తములెప్పుడుఁ గందకుండ, మే
లికి యరయంగనా; దయవహించి జగంబున; జానకీ॥ 103

చ॥ ప్రజలకు మేలొనర్చి జనపాలురు, రాజులశ్రేయమెంచి యా
ప్రజలు, పరస్పరంబు నెడఁబోయని మైత్రిజెలంగ, ధర్మమే
విజయముగాంచ, దుష్కృతము వీడ్పడ, శాంతిఁగనంగ, సంపదల్
సుజనులు నృద్ధిపొంద దయఁజూడుము; మాధవ! జానకీ॥ 104

చ॥ హరి! పరమేశ! యీశ్వర! దయాపరి! పాహివిపన్నరక్షణా!
సుర, గరు, ఊరగ, ప్రముఖస్తోత్రపవిత్రచరిత్ర! మానవే
శ్వర! కులధర్మముల్ నిలిపి, భవ్యమతంబులఁ బ్రోచి, న్యాయమున్
బొరయఁగ ధాత్రి నేలుము; విభో; సుజనావన! జానకీధవా॥ 105

చ॥ దనుజులు దుర్మదాంధులుగ ధాత్రిజనించి, ప్రధానధర్మమున్
మునుమిడి ద్రుంచియున్నతినిఁబొందిరి; నీపు సురాళిగూడి, యు
ర్విని సుజనాళిగాఁ బొడమి శ్రేయముబెంచి, దురాత్ములన్ హరిం
పను, బుధులన్ భరింపఁ, బ్రభు పట్టముగట్టుము; జానకీ॥ 106

ఉ॥ శ్రీయుత యారువేల కులశ్రేష్ఠుండ, వేంకటనామ పూర్వనా
రాయణ పావనాహ్వయుండ; లక్ష్మణు, వేంకటరామ శర్మయన్
ధీయుతు లస్సదీయ జననీజనకుల్, భవదంకితంబుగా
నాయతభక్తి నీశతక మర్పణసేసితి, గూర్చిగొంచు వా
ప్యాయముగా వికుంఠ సుఖవాసము గూర్చుము; జానకీ॥ 107

చ॥ రవికు నాధ! ధీమహిత! రామ! బుధస్తుత! మంగళంబిదే
నవినయబుద్ధినిత్తుఁ గొని శాశ్వతలోకము నాకునిమ్ము! సం
భవ! ధృతినాశముల్ గొలుపు మంగళమూర్తికి నీకుమంగళం
బెవడిడువాడు ధన్యుడుగదే! కరుణామయ! జానకీధవా॥ 108

శ్రీజానకీధవశతకము సంపూర్ణము.

ఓమృతత్వత్.

ఓమ్

శ్రీ వేంకటేశ శతకము

ఆ. వె. గీతములు.

- 1 శ్రీనివాస! భక్త చిత్తాంబురుహవాస! కామితార్థ ఫలద! కావుమమ్ము!
సీవ దిక్కవనుచు నెఱువమ్మి యున్నాడ! విమతగుణ వినాశ! వేంకటేశ! !
- 2 నుకవులెల్ల నిన్ను సుధయొల్కు పల్కుల విమతగుణ జేసిపొందఁ గనిరికోర్కు;
లేను భక్తిఁబల్కి యీప్రీతంబులఁ గొందు; విమతగుణ వినాశ! వేంకటేశ! !
- 3 “ముష్కరుండువీని మొరలాలకింపంగ రాద”టంచు నెంచి రాజసమున
రిత్రనేయుడేమొ యిత్తరి నాపల్కు విమత!
- 4 దివిజతటినిఁగూడఁ దీర్థమావడునీరు నీదుభక్తియుక్తి నేవెలయుదు;
సీపుగాకపోవు సీభక్తులకులేరు విమత!
- 5 గాంగతోయములను కలహంసవిహరించు సజ్జనుండుగొల్పు సతమునిన్ను;
నిన్నునమ్మువాడు వియతిఁదప్పఁగఱోడు విమత!
- 6 అభయదానమొసంగ నాపదదాటింప నిన్ను వేడునే వివన్నుడైన;
సన్నుగాచుటెంత నామొఱవినుటెంత విమత!
- 7 వ్యాధినడఁచితగిన యారోగ్యమునొసంగి కావఁదలఁపుమయ్యో కరుణతోడ;
మొక్కులెన్నో మొక్కి ముడుపులుంచితిగదా విమత!
- 8 శతకమెపుడునీకు సంపూర్తిగావెతు నంతలోన రుజుల నణవవలయు;
లేకయున్ననిన్ను నే కవి తలఁచురా! విమత!
- 9 ఎన్నిజన్మములనొ యేజేసికొన్నట్టి పున్నెముననునిపుడు నిన్నుగొలుచు
భాగ్యమజ్ఞె; నింక భవబంధమాలువాయు ; విమత!
- 10 పాపరాసులెల్ల భస్మంబులై పోవు నీదుభక్తినుంత నిలచెనేని;
కట్టెపోవులెన్ని కాల్ప దగ్గికణంబు? విమత!

- 11 ఎన్ని జన్మములను విన్నెడ బాంధవక । నన్ను తించుభక్తి చాలయిమ్మ !
చెడని పదవిఁగాంచి చెలఁగెద ధ్రువునట్లు । విమత!
- 12 కలియుగమున జీవగణమంతటికిని । ప్రభుడవగుచు భూమిఁ బరిగినావు;
పాలనంబు నేయు భారంబు నీయదే । విమత!
- 13 ముప్పమునుఁగు జనుల దెప్పవై తేల్పును । మొక్కులంది యెట్టిచిక్కులైన
వనుధ నీవజామ్మి ప్రత్యక్షుడై వంబు; । విమత!
- 14 “వచ్చినారమయ్య వడ్డికాసులవాడ । యాపదలను మొక్కులందువాడ!”
యనుచు భక్తవరులు నినుబిచ్చెనెలసితి; । విమత!
- 15 నిలువుఁదోవు పెట్టి నీలాలకలనుంచి । ముడుపుగట్టనొక్క గడియలోన;
మాయమాను నే యపాయంబులొడవిన; । విమత!
- 16 కానుకలనునొక్క కానియైన మిగిల్చి । వచ్చినేనియపుడ వచ్చుదొనఁగు;
లంతలోన నణఁగు నపరాధినని మొక్క; । విమత!
- 17 ఇంటినింటినీ యిలువేల్పువై గొందు । వగవూజ మూలనధిసరించి;
నిన్నుఁగొలువకున్న నెగడ దేశార్యంబు; । విమత!
- 18 పేరు పెట్టగాన పోరు పెట్టటమాని । పాలుత్రాగజేతు బాలకులను;
శక్తిగలిగినట్టి సామివినవయా; । విమత!
- 19 ఎదురునడచి మొక్క నెంతో సంతసమంది । బాధవరువనట్టి ప్రభుడవీవు!
ఓ దయాపయోధి నీదరిననుజేర్పు; । విమత!
- 20 “నారుపోయువాడు నీకుపోసెను”నన్న । సామ్యమునను ప్రణలసాకుచుంటి;
కూడుగుడ్డనొసఁగి కూర్చిబిడ్డలవోలె; । విమత!
- 21 కోరి నిన్నొకవరి గోవిందయని పిల్చి । దుష్టబాధలెల్ల దొలగిపోవు;
అంకిలడవ రక్ష యార నీ నామంబు । విమత!
- 22 పాలుపండ్లు పిండివంటలు వడపప్పు । పానకంబు నన్నపానములును;
దీవహారతులును ధూపాదులిడమెత్తు; । విమత!
- 23 ఎట్టితోధవిన్న నేమేలునేయును । నీకుపూజనల్ప లేకయున్న ?
పూజనేసి నపుడ తోధ మేలొడవించు; । విమత!
- 24 ఉడుతయేమిచదివి బడసె కైవల్యంబు; । తోయయేమిచదివి పొందెనిన్ను ?
చదువులిడవు మోక్షపదము; నీ నేవయా; । విమత!

- 25 సారమతులు దుఃఖసంసారమునురోసి | స్థిర మబుద్ధిసీకు నేవనేసి;
లంతమందునై కృత మయ్యేరు నీయందు | విమత||
- 26 వెకలులగుచుఁ గల్గవేల్పులఁ బూజంత్రు; | రక్తమాంసములను భక్తినిచ్చి
హింసలేకవరము లిచ్చు నీవుండంగ! | విమత||
- 27 బుద్ధి కుదురుగల్గి పూజంప నీకొక్క | మూలబొట్ట వెట్ట; ముక్తివచ్చు;
ధృతిచలించి నింగి కెగరినవచ్చునే? | విమత||
- 28 ప్రజ్ఞ తమదటంచు భాషింత్రు వనులేవో | చేసి యవ్వీఫలము జెందఁగానె;
కార్యసిద్ధి నీవగావింపఁగవలేక; | విమత||
- 29 శక్తిలేనివాడ! భక్తి నిన్నుంజలి | ముద్రదాల్చి మెప్పు పొందఁజేతు;
వందనములకలరి వాంఛలసీడెరు; | విమత||
- 30 ఏడుకొండలందు నెనగు గోపురముల | సొంపుజూడమదికి నింపునింపు;
పర్వతాగ్రమందు ప్రతిభతో వెలసితి; | విమత||
- 31 నీమ నిలయమునను నిత్యకళ్యాణంబు | పచ్చతోరణంబు లిచ్చజరుగు;
చూడ మెప్పుడెట్టి చోట్ల నీ విభవంబు; | విమత||
- 32 నీదుగోపురముల నివసంపశ్రీరాముఁ | గొలిచియుండఁజోలు శ్రోతిపిండు;
హాస్యసముఁజూపి యలరింపభక్తుల; | విమత||
- 33 అలకయనఁగఁదనరు నలమేలుమంగావు | రంపుశోభ తరమె వ్రస్తుతింప
మోక్షలక్ష్మీకిరవు; ముక్తసంగులతావు; | విమత||
- 34 తిరుపతిపయిఁబొల్చు దేవాలయంబుల | మంటపములవిభవ మహిమజూడ
వచ్చుఁజోలునిటకు వైకుంఠమనిపించు; | విమత||
- 35 అమలమధురజల మయంబగుకొలఁకులు | వివిధఫలనగాళి, విహగవితతి
యొప్పునూడనందనోద్యానమనవచ్చు; | విమత||
- 36 ఇన్నిభోగములని యెన్న లేమేప్రాద్దు | జరుపుచుందురేకొ సిరికొలంది
సిరులకాటపట్టు కరమునీనెలవయా! | విమత||
- 37 మానసంబులలర గానవినోదములే | పలువిధంపుతూర్యములుజెలంగు;
నీదుమంటపమున నియతి మైయోస్వామి; | విమత||
- 38 ప్రకృతసిద్ధమగుచుఁ బరిపరివిధములఁ | జెలఁగుచుండు శేవళిఖరిసాబగు;
చూచియెట్టివారు సుఖవిత్తులయ్యేరు; | విమత||

- 39 విలువలేనియట్టి విభవంబునీయది । శ్రీనివాసమగుచు చెలఁగురూపు;
అతివిచిత్రరచన నమరెసేసాధంబు; । విమత!
- 40 కోరుకోరులొసగు గోవిందరాజులు । బ్రధనవీరుడగు వరాహమూర్తి
నిలచినారుమహిమ నీమహాస్థలమ న; । విమత!
- 41 అనులతీర్థములగు నాకాశగంగను । పావనాశనమున బహుళజనము
క్రంకులిడుచు పావపంకంబుబాతురు; । విమత!
- 42 కోటిపాపములును గోవుగర్భముదూరి । పోవు జనులవీడి పోవుచుండు;
ఇట్టి మహిమలున్న యిరవు నీయదిగదా ! । విమత!
- 43 చెప్పతరమేనీదు చెలువువర్ణనజేసి । యెట్టికవులైనవట్టుపట్టి;
తనివితీర పోయి దర్శించవలెగాక । విమత!
- 44 నీవలొకములను నిర్మించుకొని లీల । వెలుఁగుచుంటిమాయ పెట్టిజగము;
జ్ఞానియైనవాడ కాంచు నీతత్వంబు । విమత!
- 45 నిద్రవోవువాఁడు భద్రమేగదవాని । కేడ్చినారె మృతున కేడ్వనేల ?
దేహికున్న దెమ్మతి! దేహంబునకుగాని । విమత!
- 46 ఆత్మ యెల్ల తనువులందుఁ బ్రవేశించి । తానువానివలెనె గానుపించు;
అక్షరుండతఁడు విలక్షణుఁ డన్నింట; । విమత!
- 47 త్రికరణములఁ ద్రిప్పుదేవుండు తానాట । త్రికరణములునాత్మఁదెలియలేవు;
తెలియవలెను వాఁడతీతుఁడటంచును; । విమత!
- 48 తాను, పరుడటంచుఁ దత్వంబెరుంగక । వేటుసేయభీతి వీడకుండు;
అంత తానెయన్న నానందనిలయుఁడొ; । విమత!
- 49 పోలియు నామరూపములుగాని సచ్చిదా! సందరూపుడాత్మక; డెందునుండు;
నీవునట్టివాఁడ వేనును నట్టిండ; । విమత!
- 50 అనుభవించి కందు రానందమయునాత్ముమునులు, యోగిజనులు, మనములంద
పలుకఁదెలియదిట్టి పద్ధతిఁగాకున్న; । విమత!
- 51 పడయవచ్చు భోగభాగ్యంబు లెన్నియు; । బ్రహ్మచింతనంబు పడయలేరు;
మనుజుఁడైననద్ది గనుట వొడ్డఫలంబు; । విమత!
- 52 ఏడనుండివచ్చె నిలక నీ భూతంబు! । తెలుకుపోవుమరల నీల్గినంత?
యెంచనెపుడువీని సంచారములకంతు? । విమత!

- 53 విద్యలేనివాఁడు వెలయలేడుజగాన; । విద్యయిహమువరము వెదుకఁజేయు
విద్యస్థప్తినెల్ల వెల్లించుకొనితియా; । విమత॥
- 54 జీవగణమునెల్ల భావంబుననునొక్క । పగదిచూచువాఁడ పండితుండు;
చదువు పండితునకు సంపాద్యమునకొను; । విమత॥
- 55 దేహమస్థిరమని తెలిసియుకామాంధ । కారమగుడుదనయి కడుసెడితిని;
యాత్మఁదెలియుజ్ఞున మనఘనాకొనఁగుము । విమత॥
- 56 జగముమిధ్యయనుచుఁ బాటిచెప్పుచునోర । నాత్మనెల్లబొంద నాశిగోరు;
మనసువేరు, చెప్పు మాటవేరొక్కఁడౌ । విమత॥
- 57 మానవునకుదశలు మారునుకాలముల్ । మారునట్లు; కాల మహిమవలన
అనుభవింపవలెను హరిహరాదులకై న । విమత॥
- 58 కష్టమొదవఁజింతఁ గడుఁడూలఁగానేల! । సుఖముగలుగ మదిని చొక్కనేల!
కష్టసుఖములెల్ల కావడికుండలౌ; । విమత॥
- 59 మనసుత్పత్తిచేత గనుసౌఖ్యమునకంటె । నరుఁడుపొందుమేలు ధరణిలేదు;
చెడుగుఁదెచ్చుత్పన్న చెనఁటివిడఁగలేదు; । విమత॥
- 60 మోక్షమూర్తిగులెట్లు గాఢపుకోపునో । జనుఁడుకాపురమున శ్రమలనట్లు
లోర్పియింపఁజేసి యొప్పైనసుఖమయా! । విమత॥
- 61 నీరబాలువాటి యేఱులై చనురీతి । విషయవాంఛపుట్టి వెల్లివిరియు;
నేర్పరద్దితోలుత నిర్మూలమొనరించు; । విమత॥
- 62 అభిలోనఁబుట్టి యడఁగునలలనోలె । కాపురమునశ్రమలు గలిగిపాలియు;
తనువుపట్టకుండ తపియించుటెలకో! । విమత॥
- 63 శాంతగుణముగల్గి సంతోషవంతులై । నెఁడువారిబ్రతుకు నిర్మలంబు
సౌఖ్యదాయకంబు, సద్గతిమూలంబు; । విమత॥
- 64 ముఱియనేలనయ్య! మూన్నాశ్శబ్రతుకున । మదివిరాగమూని మమతలడఁచి,
చేరవలయు చెడని శ్రీవిష్ణుపదమున; । విమత॥
- 65 తీరనేనితనకు దేహభిమానంబు । దుఃఖమింతయైనఁ దోపకుండు;
తానుగానిదేనిఁ దమిఁగాంచునజ్ఞుని । విమత॥
- 66 నూరుచెప్పవచ్చు గూరిమిసంసార । సాగరంబుదాఁటి చనఁగరాదు;
ఆశివిడనట్టి యాలోచనంచేల! । విమత॥

శ్రీ వేంకటేశ కవచము.

- ' మాతృగర్భమందు మలమూత్రములఁజాక । పరితపించిభూమిఁ బశియునురల,
గర్భనరక మొందు కర్మమేలొకొనాయ? । విమత॥
- 3 సంగవర్జితుండు సౌఖ్యంబుబొందును; । సంగవర్జితుండె జగతిఁబెద్ద;
సంగవర్జితుండె సద్గతిఁగాంచును; । విమత॥
- 9 ఎట్టిసంపదలును నే నెఱుంగనుతండ్రి! । పుట్టియేనుఖంబుఁ బొందియెఱుంగ
దృఢవిరాగమూన ధృతినియవాయెక? । విమత॥
- 0 కాపురముభరింపఁ గడగండ్లఁబడుచుంటి; । తీరుబాటుమనను స్థిరములేక;
సతమునీదునేవ సంస్మృతిదరిఁజేర్చు; । విమత॥
- 1 కర్మయాన్నవచ్చు కాయంబు; కాయంబు । గల్గదుఃఖములను గ్రాఁగవలయు;
కర్మఁగాల్చికాయ కష్టంబుఁదీర్చనొ; । విమత॥
- 2 కర్మచేత పుట్టు కడగాంచనేరండు । నిర్మలంపుజ్ఞాన నిష్ఠలేక;
జ్ఞాని కర్మముక్తి కారణమగునయ్య । విమత॥
- 3 పరమభక్తితోడ బ్రహ్మార్పణంబుగా । నుకృతముల నొనర్చ శుభముజెందు;
కర్మఫలముఁజెందఁ గాఁజోడు మోక్షార్ధి । విమత॥
- 4 కర్మవలనఁబుట్టు; కర్మంబుననఁజచ్చు; । కర్మవలన బ్రదుఁకుఁ గనునుజీవి;
కర్మసృష్టికల్ల కారణభూతమా; । విమత॥
- 5 తానుచేసినట్టి ధర్మమే తోడొనా; । కష్టకాలమందు కాయమంటి;
పాపముండెనేని, పట్టిబాధించును; । విమత॥
- 6 నరుఁడుపుట్టి లోక నటనంబు నేర్పుతో । జరుపవలయు; నిహముపరముగల్గ
గ్రుడ్డియెద్దుచేస బడ్డట్లుఁగారాదు; । విమత॥
- 7 లంతమిధ్యయనుచు నజ్ఞానమునబల్కి । కానికార్యములనుఁ గలుచుచుండ్రు
మాటయొన్నమాత్ర, మాయదుకర్మంబు; । విమత॥
- 8 మంత్రతంత్రములను మందుమాకులు జప హోమదానములను నొగియొనర్చి;
పాపశాంతిచేసి బన్నంబులనునీగు । విమత॥
- 9 దుర్మదంబుచేత దురితంబు లొనరించి । నెవ్వలంది నిన్ను నిందపరచు;
కర్మసాక్షివగుట కాంచునే దుర్మాని । విమత॥
- 0 మహిమఁజెందనైన మార్గముల్ జెడిపోయె! దానులొటకన్నొ దారులమరె;
మంచికాలమయ్యె మహిమ సైకులకల్లె; । విమత॥

శ్రీ వేంకటేశ శతకము.

- 81 పనులునేయలేని పందలు ఘనులట్లు । తిరుగ నేలగల్లు పరమన్నదము ?
బ్రదుకుఁ దెరువువేరు, పరమమార్గమువేరు । విమత॥
- 82 తప్పుసేయమదికె దడవాటువుట్టదు; । యొప్పొనర్చు గొంతుయుప్పతిల్లు;
పరులఁజెరుప హృదయపద్మంబు వికసించు ॥విమత॥
- 83 వేదవిద్యవీషివిప్రలు దుర్వృత్తి । మునిఁగినారు సౌఖ్యమునకు మఱిగి
బావలిలను నిందపాలుగాకుందురా! ॥విమత॥
- 84 అధికులైరి యందరన్నింటఁ దెలిపెడి । వారులేరు; తెలియువారులేరు;
ఎవరియిచ్చవారలేగుటే ధర్మంబు ॥విమత॥
- 85 అన్నవస్త్రములకె యతిదరిద్రంబాయె । నిన్నుగొల్వనూకు నిలుకడవును;
పెట్టిపోయు ఘనులు గిట్టిరియెన్నఁజో ॥విమత॥
- 86 నాల్గువర్ణములును నాలుగాశ్రమములు । ధర్మబద్ధమగుచు ధరవెలయక
సంకరంబుగల్గి సరఁదప్పినవయా? ॥విమత॥
- 87 బాలికలకునేండ్లు పండ్లఁదెనులోపల । పెండ్లి, కానుపులును, విధవతనము
అత్మమృతియనేటి యన్నిపనులుదీరు; ॥విమత॥
- 88 పిన్నవారిమోల పెద్దలేగుటతప్పి । పిన్నవారెముడియుచున్నవారు;
కాలమహిమనాంత కనవేమిపాపమో! ॥విమత॥
- 89 సజ్జనులకుఁగీడు చక్కనాశించును । దుర్జనులకుఁ ద్రోవతోలగినిలచు;
చెట్టుతోలుచుఁ జెనలు, శిలనేమితోలచును! ॥విమత॥
- 90 స్వమతదూషణంబునలిపి సాదమునకై । పరమతంబుఁబొందబరచుచుండ్రు;
పొట్టకొరకు మతముఁ బొందుటేమతమొకో! ॥విమత॥
- 91 గొప్పపదవి నెందుగోరుచుఁ దమవారి । ధర్మములనుజెఱుపదలఁచుఖలుఁడు;
ధరనుబుట్టుటఱయఁ దనవారిచెడుగుకా! ॥విమత॥
- 92 తలఁపుచుండుటొకటి తగ్గసెప్పటొక్కటి ! నలుపుటొకటి, యిట్టిజనులపలుకు
వేదవాక్యమయ్యె విహితకార్యంబాయె; । విమత॥
- 93 ఇలనధర్మమొలసె; నెలమూఁడువానలు!కుటియమానె; నెచటకఱపుపాచ్చె;
రూకకడ్డమ్ము రోజులువచ్చెను; । విమత॥
- 94 అత్మధర్మమెల్ల నాభాసముగఁదోచె । అర్థవాదమె భువి వ్యావృత్తయ్యె;
కుమతులాడునుడురె గొప్పధర్మములాయె । విమత॥

- 95 కల్లమాటలాడ ఘనతపెంపొందును । సత్యమాడహాని జరిగితీరు;
భరతభూమిప్రజల ప్రతిభయింతకువచ్చె; । విమత॥
- 96 పశువుగలిగిమనఁగ బొసెనజ్జనులకు । దుష్టులెపుడుతమ్ము దూరుచుంటు;
ఖలులఁగొల్పిబ్రతుకఁ గల్గెనుత్తములకు; । విమత॥
- 97 చెప్పఁబూన కలిని చెడ్డలేకనుపట్టు; । నాడ, నదియ నింద యంద్రు బుధులు;
చెడ్డతెలిపిదిద్ద శిష్టులవనిగాడె; । విమత॥
- 98 మనవిసెప్పినాఁడ మదినున్నతెరఁగున; । నానికించిమేటి శ్రీలనిచ్చి,
శీలయాతులఁజేసి నేలుభారతులను; । విమత॥
- 99 వినుతయశుఁడుతండ్రి వేంకటరామాఖ్యు; । డంబలక్ష్మమాంబ యమలసాధ్యు;
నాకువారిసేవ లేకపోయెనతంబు; । విమత॥
- 100 రంగుమీరనీకు రత్నపల్కెరమందు । కోరికప్పురంపు టారతిత్తు;
దేవ! కొనిశుభంబుఁ గావింపుమానాకు; । విమత॥
- 101 జననమందినాఁడ కొనిదెనాన్వయమునఁ । బేరు మొదలనీవు చేరిరాగ;
ధారుణివెలసితిని నారాయణాఖ్యను; । విమతగుణవివాళ! వేంకటేశ॥

ఓం తత్సత్

శ్రీ వేంకటేశ శతకము సమాప్తము.

(శౌంకర శతకము.

ఓం

శివానందము.

శ్రీ శంకర శతకము.

సీ॥ శ్రీ మహాదేవ! ఆశ్రితజనవత్సల! పార్వతీనాథ! కృపాసముద్ర!
సకలామరస్తుత సద్గుణచారిత్ర! సర్వలోక శరణ్య! సాధురక్ష!
ఆగమాంతవిచార! యజ్ఞాననాశక! యానందమయ! సామగానలోల!
పాపాటవీదావపావక! సుఖకర! దానవభంజన! ధర్మమూర్తి!

గీ॥ నిన్నుఁ దలంచెద నాకుఁ బ్రసన్నుడవయి
దారిసూపుము; నినుఁ జేరఁ గోరినాఁడ!
భుజగపతిహార! కొనించెన పురవిహార!
భక్తమందార! శంకర! భవవిదూర!

సీ॥ శ్రీహిమగిరివాస! శ్రీతజనపరిపోష! చిన్మయసంకాశ! శ్రీమహేశ!
గంగాపగాధరా! కామితమందార! గౌరిచిత్త విహార! కరుణసార!
పతితపావననామ! భవ్య సద్గుణధామ! విమల పరంధామ! వినుతభూమ!
దనుజమర్దనఖేల! తాపన జనపాల! పాలింపరార! కృపాలవాల!

గీ॥ చంద్రశేఖర! హర! నిన్ను సన్నుతింప! హరివిరించి సురేంద్రులకైన
వశమె? భుజగపతి!

శ్రీ శంకర శతకము.

౩॥ అనువొంద నీరూపు కనులారఁజూడని నేత్రంబులియ్యవి నీలకంఠ!
 చవులూరు నీ కథల్ చెవులార విననట్టి కర్ణములియ్యవి కాయజారి!
 ధన్యతఁగనఁగ నీ దాస్యంబునేయని దేహమియ్యది మహాదేవ! దేవ!
 మధురంపు నీనామ సుధఁగ్రోలకుంజిన నాలుకియ్యది సురనాథ వినుత!
 ౪॥ నాదు సర్వేంద్రియంబులు నీదుసేవ । సార్థకతఁజెందఁజేరితి స్వామినిన్ను!
 భుజగపతి!

8

5॥ మహనీయమైన నీమంజులకారంబుఁ దనివిఁదీరఁగఁ గన్నతాపసులను
 విమలంబులైన నీ విశ్రుత నామముల్ పఠనచేసిన మహాభక్తవరుల
 నిగమ సంస్తుతముల నీ ధన్యచరితలు రచియించివెలసిన ప్రాజ్ఞకవుల
 ఆనందమయమూర్తివైన నీసుగుణముల్ ఘనముగాఁబాడిన గాయకులను
 ౬॥ నెమ్మనమ్మునఁ బ్రార్థించి నిన్ను గొలుతు । కరుణనాపయి రానిమ్ము శౌరి
 నాథ । భుజగపతి....

4

7॥ కాంక్షిన్యగోత్ర విఖ్యాతు మజ్జనకుని వేంకటరామాఖ్యు వినుతిజేసి
 సాధ్వీలరామ నాజనని లక్ష్మీంబపాదసరోజయుగము డెందమున నిలిపి
 పరమభక్త జనాళిపాదపద్మరజంబుఁ దవిలి సచ్చక్షి నాదల ధరించి
 సాధులపాలిఁటి సౌభాగ్యమగు మదాభీష్టదైవంబు నీతేఱుఁగొల్పి
 ౮॥ సర్వజనరక్షకుఁడవగు స్వామినిదు! కృపకు బ్రాత్రతనర్థిఁ బ్రార్థింతునయ్య
 భుజగపతి....

5

9॥ స్ఫటిక సన్నిభగాత్ర ! పటుఫాలనేత్ర ! నే నత్యంతహీనగుణాన్వితుండ
 పామరుండను శాస్త్రపరిచయమాలేదు నీమహాతత్వంపు నిజమెఱుంగ
 నజ్ఞుండజడుండనునామ్నాయములునాల్గుఁబొగడనేరనినిన్నుఁబుణ్యపురుష
 అలఁతియౌ నీసపద్యావళి నుతియింపఁ దలఁకొంటి నీభక్తికలిమివలన
 ౧౦॥ అన్న! యిందలి లోపంబు లెన్నకుండఁ గొనఁగఁప్రార్థింతుదీని మక్కువ
 దలిర్ప । భుజగపతి....

6

11॥ నిఖిల భూతములలో నివసించు నిన్నేడ కుదురుగానిల్పి నేఁ గొల్పువాఁడ
 అఖిలవిష్యలుదెల్ప నలవిమీరినవాఁడ వేవిద్యనేర్చి నిన్నెంచువాఁడ

పెక్కునామములచే బేర్కొనఁబడువాఁడ వేవేర నినుజపియించువాఁడ
సర్వకాలములనే చాయఁదోఁచెడువాఁడ వెపుడేడ నిన్నులయించుఁడవా
గీ॥ అజ్ఞఁడగు నాకుఁగలశక్తి యల్పమయ్య ! భక్తి నినుదల్తునాకు కైవల్య
మొనఁగు । భుజగపతి... 7

సీ॥ పరుగువారెడుబుద్ధి బలవంతమునబట్టి నీపాదములకడ నిలువలేను
కోరిక కైలను గుదియించిమనమునిన్ జింతించువనికినేజేర్పలేను
తనపనుల్ మాన్పినీపనులొనర్పఁగ నాదు దేహేంద్రియోద్వృత్తిఁద్రిప్పలేను
అజ్ఞానమునడంచి ప్రజ్ఞానముపహించి సర్వమివాని భక్తినలుపలేను
గీ॥ యుదుతరీతిని నీకు నేనుపచరింతు!; నాకుఁ బ్రాప్తమయ్యింతు గాకతండ్రి!
భుజగపతి. 8

సీ॥ నీవకోర్కులనెల్ల నెనరుతోనియ్యంగ కల్పవృక్షముదాని ఘనమదెంత?
నీలోకసౌఖ్యముల్ నిమితిగాఁబొందిన స్వర్గలోకముదాని సౌఖ్యమెంత?
నీపాదములకడ నిల్చుభాగ్యముగల్గ వజ్రసంపదవాని వాసియెంత ?
నీసౌమ్యతరమూర్తినిస్తులంబుగజూడ స్మరునిరూపముదాని సౌరదెంత ?
గీ॥ నిత్యమును, నిర్మలమును, నిరుపమాన । మైననీవిభూతుల నీయుమయ్య
మాకు ! భుజగపతి. 9

సీ॥ వేదాంతములగుట్టు వివరంబుగాఁగన బుద్ధినైపుణిగల బుఘుండగాను
ఆత్మాయశాస్త్రాదులగ్రంథైతంబుగాఁజదువనుభాషావిదుండగాను
సత్కర్మములుసల్పి సన్మార్గపథమున వర్తించ పరమార్థపరుండగాను
శ్రీయోభిలాష సౌఖ్యల్యంబులనుబొంద విమలవివేక సంయుతుండగాను
గీ॥ స్వామి ! నే నేమెఱుంగని పామరుండ । నన్ను దయనీలుమయ్య
యనాధనాధ ! భుజగపతి. 10

సీ॥ భూమిపైనావలె బొట్టకై హీనుల నేవనేసినయట్టి చెనటిలేడు
అవని నారీతినికపచారములు పెక్కురచియించిన మహాపరాధిలేడు
పుడమి నావిధమున భూతసంతానంబు నొవ్వఁజేసినకఠినుండులేడు
యిలనునాకై వడి యెపుడు దుర్వృత్తుల గాలంబుగడిపినఖలుండలేడు

శ్రీ శంకర శతకము.

॥ పాపసంహార ! నీనామభజననేతుం నాదులోపంబులడచి నన్నాదరించు భుజగపతి. 11

॥ లోకసంతానంబుఁ జీకాకు పరువంగఁ జాలిన భుజబలశాలివీవు !
 నన్వజగంబుల సంరక్షణమునేయ నేర్చినదయగల నేతవీవు!
 బొమ్మలమాడ్కి నీ భూతాళినాడింపఁ దగుశక్తిగల సూత్రధారివీవు !
 సంకల్పములమాన్చి సాధులనీలోనఁ జేరిచి సుఖమిచ్చు శివుఁడవీవు !
 ॥ ఎందునీసాటి దైవంబు నేనెఱుంగ ! నన్ను నీదరిఁజేర్పు మనాధరక్ష !
 భుజగపతి. 12

॥ మౌళిగంగాదేవి మహిమతో రాజిల్ల నిందురోచులు దిశలందుఁ బర్వ
 సర్పభూషలుమేనఁ జక్కగా విలసిల్ల రుద్రాక్షమాలికల్ గూఢిమెఱయ
 మృగ, శూలడమరులు జిహ్వాస్తములవెల్ల సామేనఁబార్వతి చనవుసూప
 ఫాలనేత్రముతోడఫాలంబువిలసిల్లఁ దనువు పాల్కడలి చందంబువెలుంగ
 ॥ మహిత నీదవ్యూహపు నామదిఁ జెలంగఁ । వలచినపుడెల్ల సేత్రోత్సవముగ
 నూపు! । భుజగపతి. 13

३॥ సంతతానందంబు సమకూరుపు మటన్న పలుకాలకింప వీవంతమేమొ
 కనులారనీమూర్తి గానుపింపుమటన్న మొఱ్ఱనువినవ యీమోషియేమొ
 తమనేవనాంత దయనొసంగుమటన్న ప్రార్థనతోయు దీ పాపమేమొ
 నీ దయారసముపైనిండఁ జిల్లుమటన్న మనవిపాలింప వీ మానమేమొ
 గీ॥ దీనజనపోష! “నీవుమాదిక్క” వనుచు । నమ్మియున్నట్టి భక్తుల నెమ్మి
 నేలు! । భుజగపతి. 14

నీ॥ పంచాక్షరీమంత్ర పఠనంబుమానిసి మాయమాటలుపల్క మఱుపుదేల?
 యోగవిద్యాభ్యాస మొనరింపకుండను దుర్విషయాభిలోఁ ద్రోయుదేల?
 ముక్తికాంతామణిపొందుఁ దల్పంగ నీక కాంతలపైభ్రాంతిఁ గప్పెదేల ?
 సత్పదార్థమెఱింగి చర్చింపనీయక దుర్వివాదములలో దూర్చెదేల ?
 గీ॥ మాంత్రికుఁడవీవు! నన్నిట్లుమాయఁబెట్టి । యున్నదునిఁజేసి యాడింతు
 పుర్విమీద; । భుజగపతి. 15

సీ॥ జాతికిద్విజకులజన్మండనేగాని యట్టిధర్మంబు నాయందులేదు
 శాఖకేనార్యేల శాఖీయుడనుగాని వారియుత్కర్ష నావద్దలేదు
 గోత్రంబు కాంక్షివ్యగోత్రంబయాగాని ఆఋషిప్రతిభ నాకబ్బలేదు
 పుట్టుపునకుఁజూడఁ బురుషుండనేగాని పురుషగుణము లేనుబొందలేదు
 గీ॥ నామమాత్రంబె తగినట్టి నడతలేదు|తగినవానిగఁజేయుమోతండ్రినన్ను!
 భుజగపతి...

16

సీ॥ స్వామి! నీసృష్టిలోపశుసముదాయంబు జగదుపకారార్థముగజరించు
 దేవ! యీభూమిపైఁ దృణవృక్షగుల్మముల్ లోకోపకారంబె రూఢినేయు
 ఈశ! యీజగమున నెల్లతరంగిణుల్ పరులక్షేమమునకే పారుచుండు
 వరద! యీలోకానపక్షిసంతానంబు నితరులకేయుపకృతినొనర్చు
 గీ॥ నిరతిము పరోపకారార్థ నియతివలన | అట్టలవిజన్మజన్మాననందుసుగతి;
 భుజగపతి...

17

సీ॥ గురువునాకెవ్వరు గుణసముద్రా! లేదు, గుణిగనాకొప్పిన గురుఁడవీవ!
 నలిదండ్రినాకేరు దానవాంతక! లేరు, తథ్యమ నాతలిదండ్రవీవ!
 చుట్టాలునాకేరు శుభచరిత్రా! లేరు, ప్రాప్తైన నాబంధువర్గమీవ!
 దిక్కెవ్వరునునాకు దీనబాంధవ! లేరు, దిక్కులదిక్కు నాదిక్కువీవ!
 గీ॥ అన్యమును నమ్మలేదు; నేనన్యమునకు| నానపడలేదు;యస్తిరమైనవగుట
 భుజగపతి...

18

సీ॥ కులమతకక్షులఁగూర్చి వాదములాడ బుద్ధిపుట్టింపకో భోగిభూష!
 తెలిసియుండెలియక ధీమంతులగువారి నిందింపఁబూన్పకో నిగమవినుత!
 అంగవైకల్యుల నతి దరిద్రులఁజూచి కరుణపుట్టింపుమో గౌరినాథ!
 ఉర్వీసురుఁడనంచు గర్వించి కడజాతి నిందమాన్వింపుమో యిందుమాళి!
 గీ॥ పాపనులపొందుమానిచి పాపజాతి | స్నేహమురుచింపఁజేయకు చిత్తజారి!
 భుజగపతి...

19

సీ॥ గొప్పయుద్యోగముల్ గోరను జనములఁ గట్టవెట్టెడుబుద్ధి కలుగునేమొ
 యైశ్వర్యభోగంబులవివేడ మదమున దేహంబు తెలియక తిరుగుదేమొ

అంచితంబగు వస్తుసంచయంబడుగను విషయాభిలాష నన్నిడువదేమొ
అందంబుఁజందంబు నతిసమర్థతతోర నందరు నాచుట్టు నుందురేమొ
॥ వెఱ్ఱివానిగఁగన్నడు విధమమర్పి | నిన్నెచ్చుడుగొల్పి బ్రదుకంగనన్న జేయు
భుజగపతి..... 20

॥ క్షణభంగురంబైన మనుగడలో నేను యోజింతువెయ్యేండ్ల యుద్యమంబు
కాసైనచేతిలో గలుగకయేనేను దెప్పింపఁజూతును దేవనగము
నిలిచినయెడనుండి మెలగ నేరనినేను కలిపింపఁజూతు భూగగనములను
అణువునకుంబొలనట్టి నేఁబూనిక నడువనెంచెన లోకనటన మెల్ల
॥ వ్యర్థపుమహాశ నన్నిట్లు లంబుధులను | చెంబుతోఁదోడిపోయంగ సిద్ధపఱు
చు భుజగపతి.... 21

॥ సతులపై సుతులపై సకలసంపదలపై పెరుగు నామోహనల్లరులఁద్రెంచు
అవనివస్తువుల సత్యసత్యతల లెస్స కనుఁగొను సద్వివేకంబునిమ్ము
సచ్చిదానంద సుష్ణనాత్మ నేనను సంపూర్ణ జ్ఞానంబు చాలనిమ్ము
విమల సీభక్తాంఘ్రి కమలతీర్థముఁగ్రోలి బ్రదుకంగ సద్బుద్ధిప్రబలనిమ్ము
॥ సీవుదయఁగల సావిత్రివి! నేనువేడు | యిట్టివర మొక్కటివె;నురేశవంద్య!
భుజగపతి.... 22

॥ ప్రాప్తాశి నై రానివానికి గుండక తృప్తితో భోగించుదేహమిమ్ము
కష్టసుఖమ్ములొక్కటిగఁబొందుచుఁ జిత్తస్వాస్థ్యముగలిగించుశాంతినిమ్ము
కలకొలంది విహితకార్యములకు ద్రవ్యమనువుగావ్రయపెట్టుత్యాగమిమ్ము
దర్పంబు, డంబంబుఁడలఁగి వినయముతో నడువశక్తికిదగ్గనడతనిమ్ము
॥ కాలమున నొక్కగడియైన కానిపనుల | గడుపకెప్పుడు నినుగొల్వఁ
గాంక్షనిమ్ము | భుజగపతి.... 23

॥ భూషింపనామేను పొంగును; దూషింపఁ గోపతాపముబుట్టి గోడుపడును
పెరవారి నేరంబు వెదకిచెప్పఁగ నేర్తు స్వాపరాధములను దావనెంతు
నొరులబాగునుచూచి యోర్వనునుంత్తైన సిరులు నాకొకనికేచెందఁజూతు
నెవరి కేనియు సాయమింత్తైన జేయను చేయువారికిఁ జెప్పిచెరుపఁబోదు

సీ॥ నాదుమది వట్టికలుషంపుఁ బాదుతండ్రి ! యెట్లుల రక్షింతు దెల్పుమీ
హీనబలుని ! భుజగపతి. . . 24

సీ॥ తావత్రయంబును దగులఁబెట్టిమనంబు నెమ్మదితో నుంపనేర్పుటెట్లు
త్రికరణశుద్ధిగా దేవదేవునినిన్ను మనములోఁదలచంగ మఱఁగుటెట్లు ?
ఇహలోకసౌఖ్యంబు లింతైనగోరని ఘనవిరాగంబును గాంచుటెట్లు ?
దేహంబువీడి నీదివ్యపదంబునఁ జిరముగానుండంగఁ జేరుటెట్లు ?
గీ॥ దేవ! నాకారహస్యంబుఁ దెల్పుమింతఁచెడనికామాంధకారమగ్నుఁడనునేను
భుజగపతి. . . 25

సీ॥ చేమించిదానంబుఁ జేసినవారికి శ్రమపడివ్రతములు సల్పువారి;
కఖలేశు నిన్నెప్పు డర్పించువారికి శిష్టధర్మంబులు నేయువారి;
కాత్మార్థములువిని యలరెడువారికి సంగమేచ్ఛనువీడి చన్నవారి;
కుపకారములునల్పి యొప్పెడువారికిఁ దీర్థంబులాడుచుఁ దిరుగువారి ;
గీ॥ కొలయు నూర్ధ్వలోకంబుల కొలఁదులెన్న । శక్యమెవ్వరికయ్యయీజగతి
యందు । భుజగపతి. . . 26

సీ॥ మనసునిల్పఁడలేక మఱివిశ్వమెల్లనుఁ దీర్థయాత్రలటంచుఁ దిరిగితిరిగి
బుద్ధినైపుణితేక బోధలుపలుమారు వినిసంశయముపోక విసిరివిసివి
చిత్తచాంచల్యంబుచేఁ బేర్చుకల్పించి పలుదేవతలనెల్లఁ గొలిచిగొలిచి
అజ్ఞానవశతను నాత్మతత్వముగాన కున్మత్తువిధమున నుండుముండి
గీ॥ ఫలముగానరు నీసేవకలిమివలనఁకరతలామలకంబగుఁ గాదెముక్తి !
భుజగపతి. . . 27

సీ॥ వనవాసినై తపంబును నేయుదేనన్న వనములలోనుండ భయముగొల్పు
సతతంబు వ్రతములు సల్పుచుండెదనన్న నుపవాసములు నేయుచుండలేను
తీర్థంబులాడుచుఁ దిరుగుచుండెదనన్న దేహశ్రమలకొర్చి తిరుగలేను
భావ్యత్రయంబుఁ జేపట్టి చదివెదన్న మాంద్యంబు సుంతయుమాన్వలేను
గీ॥ సౌఖ్యముగనీదు నామంబు స్మరణజేసి! గడచిపోయెదనెట్టి దుఃఖములనైన
భుజగపతి. . . 28

శ్రీ శంకర శతకము.

॥ సీరసాటవిసిగ్గి దూరికాల్చెడునట్ల కలుమాటపులనెల్లఁ గాల్చివేయు
దావాగ్ని వర్షంపుధారలారెల్పెడునట్ల యాత్మతాపంబులనారఁజేయు
జీమూతములగాలి చెదరగొల్పెడునట్ల భవదోషములనెల్లఁ భారదోలు
నిరులను వేన్వెల్లు విరియించునట్లుల యజ్ఞావతమసంబు నణచివేయు
॥ నకలుపంజై న సీభక్తి యమలచరిత ! భక్తులకుఁగల్గె నేనదిపట్టుపట్టి
భుజగపతి...

29

॥ నారదు వీణానినాదంబు రంజింప బ్రహ్మధాదిగణములు బ్రస్తుతింప
సురబృందములుజేరి స్తోత్రంబు లొనరింప నసురసంఘంబెల్లనాజ్ఞమెలఁగ
మునిరాజుమండలంబులు సామమునుబాడ నచ్చరలెల్ల నాట్యంబొనర్ప
జాహ్నువీచార్యతుల సల్లవనములాశ గణపతికొమరులంకమునజేర
॥ మహిమఁ గైలాసగిరిమీద మాన్యచరిత! కొలువుదీరుదు భక్తులక్క
లలర ! భుజగపతి...

30

॥ అధ్వరమందు సీకవకారమొనరించి దండనబొందఁజే దక్షుడపుడు
జంకక సీమోలఁ బొంకుమాటాడినఁ దలఁగొట్టఁబడఁడె పితామహుండు?
అడలకపూముల్కులడరించి కనుమంట మండ బూడిదగాడెమన్నధుండు?
గర్వాంధతను గన్నుగానక పైవ్రాలి కట్టంగఁబడదె గంగాభవాని?
గీ॥ అట్టిపూజ్యుల బ్రతుకులేయట్టివాయె! అల్పులింక దాళువారెసీకవచరించి?
భుజగపతి...

31

సీ॥ జనకుఁడవీవౌదు జననిమాయుమయౌను సకల సృష్టికిని కారకులుమీర!
దుష్ట శిక్షణమును, శిష్ట రక్షణమును సలిపెడు చక్రవర్తులరుమీర!
భవవార్ధి దాటించి భవ్యమోక్షంబును బడయంగఁజేయు దేవతలుమీర!
కలుషాధములనెల్లఁ బలునీచయోనుల జనియింపఁజేయు శాసనులుమీర!
గీ॥ వేడువారికి వరముల నీడులేక ! యొసఁగు దాతలుమీర! నిత్యులరుమీర!
భుజగపతి!

32

సీ॥ జగమెల్ల బ్రదుకంగఁ దగు శోభనిచ్చెడు దినకరునకునట్టి దీప్తికలుగ
చల్లఁగా సస్యపోషణమును దగఁజేయు జందురునకె యట్టి శక్తియుండ

ముజ్జగంజెల్ల సమ్మోదింపఁ గాపాడు జంభారి కేయట్టి సారముండ
అనని భారంబంత నలయకే మోసెడు చిలువశేనికేయట్టి బలిమియుండ
గీ॥ సృష్టియొనరించి శక్తులనిచ్చి నిల్పు । నీవుయెంతటివాఁడవో దేవ దేవ!
భుజగవతి! 83

నీ॥ పతిభక్తిగలలేమ భర్తను నేవించుఁ బెరచింతలనుమది సరకుగొనదు
నుజనుఁడౌభృత్యుండు యజమానిప్రియమెంచువేలిచ్చినను బుద్ధివేదుపడదు
ఉపకారి జగమునకువక్రతినొనరించు నాత్మసౌఖ్యమున కానుత్తపడఁడు
సంయమి వైరాగ్యసంపన్నతను మించు భోగసంగంబులపొంతఁ బోఁడు
గీ॥ నమ్మి భక్తుండు నీచింతనంబు సల్పునితరదైవంబులనుభజింపఁబోఁడు
భుజగవతి! 84

నీ॥ స్వచ్ఛమా జాహ్నువీ జముల రాయంచ సమ్మోదమువఁగేలిసలుపునట్లు
ఘనములఁజూచి ప్రీతిని నీలకంఠంబు పురివిచ్చి నృత్యంబు నెఱపునట్లు
మధుమాసమున వేడ్కమఱఁగి పుంస్కృతి మానందవార్ధిని యాడునట్లు
శారద రాత్రులఁ జందురువెల్లున వెన్నెల శుల్లింపుఁ గన్నయట్లు
గీ॥ గాఢభక్తి తాత్పర్యసంగతిఁ దనర్చి । భక్తుండనయము నీయందు రక్తి
మెలఁగు । భుజగవతి. 85

నీ॥ ఒకఁడె బ్రహ్మాండంబువికలంబుగాఁజేసి నిజశక్తిమైదాని నిల్పఁగలుగు
ఒకఁడె నీరధులెల్ల నొయ్యనఁగ్రోలివే పూరింపఁగలుగు నాతీరుమరల
ఒకఁడె భూతములేను నొంహొక్కటలయింపఁ జేసివెండిజనింపఁజేయనేర్పు
ఒకఁడె పదింటికినున్నదిగీశుల పదపులు దీసి నిల్పఁగఁగలుగు
గీ॥ పదలకేవేళ నీపాదవనజములను । హృదయపీఠిని నిల్పియర్చించునతఁడు
భుజగవతి... 86

నీ॥ వనజభవుఁడవీవ ! వనజనాభుఁడవీవ! వాసభుఁడాదిదేవతలునీవ!
పంచభూతములీవ ! ప్రాణవాయుపులీవ! చంద్రసూర్యులునీవ! జలధులీవ !
పర్యతంబులునీవ! పరతత్వమునునీవ! పశుపక్షిమృగములు బ్రజలునీవ!
పాపపుణ్యములీవ! భవముమోక్షములీవ! వేదంబులునునీవ!విశ్వవీవా ?

గీ॥ యొక్కడగునాత్మగూఢమై యొప్పుచుందు! వన్నిటనునిన్ను బాడంగని
సన్నుతింతు; భుజగపతి...

37

సీ॥ శశిభానులను రథచక్రంబులుగఁజేసి పుడమిరథంబుగఁ బోవబనిచి
యామ్నాయములునాల్గుహయములుగాజేసికమలసంభవుడేరుగడుపనిలిపి
యాదిశేషుని వింటికెల్లతాడుగఁజేసి కనకనగంబను ధనువానర్చి
రాజీవనేత్రు శరంబుగనొనరించి అమరసంఘమును నైవ్యముగఁదీర్చి

గీ॥ యీపుత్రిపురాసురుల వధియించునాటి! తేజమునుతోంపఁదరమా నేదేవ దేవ
భుజగపతి...

38

సీ॥ నొసటముల్లోకముల్ మసిచేయుచిచ్చుచే నిండినకంటిని నిల్పుకొంటి
చిట్టుబుస్సనిరక్కు చిలువగుంజలఁగూర్చి దగభూషలుగమేనదాల్చికొంటి
జగములెల్లనుఁగాల్పఁజాలిన నాకాలకూటంబుఁగుత్తుకఁగూర్చికొంటి
సర్వసంహారంబు సలిపెడుమృత్యువు బంటుగావెంటనేర్పరచికొంటి

గీ॥ జగముబొలియించు కర్తవు సత్యముగను । వదనమిక్షింపమిగాళ్లవాపు
తెలియు; । భుజగపతి...

39

సీ॥ కంతునిఁగనుమంటఁగరఁగజేసిన నీకు! గామాతురతఁజెట్టు గలిగెనయ్య!
మృత్యుంజయుడవై నిత్యుండవగునీకుఁ బ్రళయమెవ్వధమునఁబరఁగెనయ్య!
మంగళంబులొనంగు మహిముండవీ వమంగళుండను పేరెట్లుగాంచితయ్య!
కాలకూటముచవిఁగన్న నీనాల్కకు భీక్షాశనంబేటి ప్రియమొనయ్య!

గీ॥ జగములనుగాచిరక్షించు స్వామివీవ! యెట్లు లయకర్తైతివికృత్తివాన!
భుజగపతి...

40

సీ॥ సందడిలేనిశృశానంబు శైలంబు నునికిచోట్లుగనేర్చియుండితయ్య!
పరమేష్ఠిపునుకఁజేపట్టినై చ్యములేక బిచ్చమెత్తుక తినివెలసితయ్య!
తోలుచీరెలుగాఁగఁ దొడగిమేనెలను బూదిచందనముగఁ బూసితయ్య!
స్థాణువువలెజలించక యోగనిద్రలో మునిగి తేలుచుఁగేళిఁగొనెదవయ్య!

గీ॥ పరమసన్యాసమునకిట్ల పరగువిధులు! నాగజగమెఱుంగఁగఁగన్పఱచితయ్య!
భుజగపతి...

41

సీ॥ మనమునీభక్తచే మాలిన్యమునుబాసి స్ఫటికసంకాశమై బరగుచేవ!
మదినిన్నుధ్యానింప మాంధ్యంబునెడబాసి విద్యుత్ప్రకాశమై వెలయునీశ!
చిత్తంబునీసేవఁ జిందిలినశియించి నిశ్చలదీప్తిమై నిల్చునభవ!
హృదయంబునీయాప్తి నెసఁగి నేనుదొరంగిచిన్మయాకారమైచెలగుసాంబ!
గీ॥ తనువునీపూజఁబూతమై దైవసంపదనుహసించునుగాదె భక్తునకునిందె!
భుజగపతి...

42

సీ॥ కల్పాంతములవెన్నొకడచినయామేననుండఁడేఘనుఁడుమృకంశ సుతుఁడు?
అంబుధులన్నింటినరచేతితోనొక్క గుక్కనఁగ్రోలఁడే కుంభభవుఁడు?
వేదముల్ విభజించి పెక్కుపురాణముల్ రచియింపఁడేబాదరాయణుండు?
నరకవాసులపాపభరమూడ్చినాకంబుఁ బొందఁజేయఁడే సానందవిమలుఁ
గీ॥ డంతశక్తి వారలకెట్లు బ్రెచ్చెనొర? నీదుసంసేవనంబునగాదె తండ్రి?
భుజగపతి...

43

సీ॥ కార్మకుటములవిఘ్నములుజెందక ఫలంబొడఁగూర్చు మేటిల మోహదరుండు
సకలదివోకన సైన్యాధిపతియయి మనిచెడుదిట్ట పాణ్ధాతురుండు
మనుజులపాపముల్ మాపి పునీతులఁ గావించుడమల గంగాభవాని
వేసినమాత్రాన వెతలుమాయించి నిర్వాణంబునిచ్చు పార్వతియునీకు!
గీ॥ సుతులునతులయి వెలసిగో వితతతేజ! సాటిసీకెవ్వరయ్యవిశ్వంబునందు?
భుజగపతి.

44

సీ॥ నీజటాజూటంబు నిర్మించుచు గంగ భూమికిదిగివచ్చు పోలుపునంత
అందమైయాకసమంటి రాయచువితఁ గొల్పుకైలాసాద్రి కూటములును
అధికమనోజ్ఞంబులైన కూజితముల విలసిల్లుపక్షులు గలవనములు
పసిడితామరతూండ్ల మెసపురాయంచలు తిరుగఁగా నొప్పినదీర్ఘి కలును
గీ॥ మనమలరనేను కైలాస మహిమలెల్లఁ గాంచెదను చేర్పవేనన్న గరళ
కంఠ! భుజగపతి.

45

సీ॥ నందునికులమేది పొందఁడే మోక్షంబు? కడఁబాతివాఁడని విడచినావె?
వేశ్యకొలంబున వెలసె మహానంద దరిఁజేర్పరాదని తఱిమినావె?

కన్నప్పబోయనిఁ గడుప్రీతిఁజేవట్టి ముందుపూజలనిచ్చి బ్రావలేదె?
 పాపాత్ముఁడైనట్టి భస్మాసురునకట్టి మించినవరమిచ్చి మెలపలేదె?
 గీ॥ వీరు నీయాపులై పైరిగారవింప! నాదు నేరంబదేమి నన్నావకునికి ?
 భుజగపతి.

46

సీ॥ పూజింప నీతేజమును లింగముగఁజేసి కొలువఁగ జగమున నిలిసినావు!
 కాశి శ్రీశైలాది ఘనపావనక్షేత్రములయందు మహిమతో వెలసినావు!
 పరమపావనియగు భాగీరథిని భూమి నేటుగాఁ బ్రవహింప నిచ్చినావు!
 అజ్ఞానమును బాపనమల వేదాంత బీజములనెల్లెడ వెదజల్లినావు!
 గీ॥ భక్తులందరునినుఁ జేరభవ్యమార్గం ములనుదయచేసి యెన్నియో నిలిపి
 నావు! భుజగపతి.

47

సీ॥ నీమూఁడుతాపముల్ మేముచల్లార్చిన మామూఁడుతాపముల్ మాపుదీవు!
 నీకుభోజనమిడి నిత్యంబుదలఁచిన మాకుసాదమిడిమనుపుదీవు!
 నిన్ను మేమెప్పుడు నిలకడగాఁగొల్పి మమ్మునీవేవేళ మఱువకుండు!
 నీనేవలనుమేము దాసులమైనేయ మాకుదాస్యమునీవు మరలనేతు!
 గీ॥ భక్తులిడులేశమైనను పరమదయను బడసి; వారికిఁ జెడనట్టిభాగ్యమిత్తు!
 భుజగపతి:

48

సీ॥ దరిఁజేరవెరచుఁ బోదండధరుండైన శూలంబుతోమొత్తజూతువోయని
 కబళింపవెరచుఁ బోకాలమృత్యువయిన పాదఘాతంబుచేఁ బరపుదోయని
 మఱులుగొల్పొందువో పిఱికియైమదనుండు వేడికంటనుగాల్చివేయుదోయని
 మాసింపరావుపోయామాయభూతముల్ భూతనాథుడవాఁజేతువోయని
 గీ॥ కాలరూపక! నీభక్తగణమునెపుడు నెట్టియాపదలైనను ముట్టరావు;
 భుజగపతి.

49

సీ॥ హరహర! యనిమనంబలరారనినుఁగొల్పినరచేతగై వల్యమమరునయ్య!
 శివశివా! యనినీకుఁ జేమోల్పొనరింప నఖిలజగద్రాజ్యమబ్బునయ్య!
 పశుపతి! యనినీకుఁబాదనేవలుసేయ దేహతాపంబులు దీరునయ్య!
 సర్వజ్ఞ! యనినిన్ను జపమునేయంగను కమలజాఁబదమైనగలుగునయ్య!

గీ॥ దానజనపోష! యేమిటఁదక్కువగును ? నిన్నుగొల్చినభక్తిసంపన్నులకును;
భుజగపతి : 50

సీ॥ తల్లిగర్భంబునఁదాఁ బుట్టుటొకచింత బాల్యంబువిద్యచేబరగుచింత
జవ్వనంబున లేత జవరాండ్రపైజంత కామారదశయందు గడనచింత
జరపైకొనినఁబెక్కు సంసారచింతలు జీవముడుగువేళ చాపుచింత
యమలోకమందున జమునిదండనచింత మరలబుట్టంగ నేమరనిచింత
గీ॥ ఇన్నిచింతలు ననునేపనించుకేని నీదుచింతనగలిగింప; వేదిదారి ?
భుజగపతి. 51

సీ॥ వేదవేదాంతముల్ విప్పిచెప్పఁగవచ్చు పరవీడనమువీడ వలనుగాదు
తామ్రవాక్చర్చలు సలుపంగవచ్చును అన్యతవర్తనమును నణపఁగాదు
పుణ్యకర్మలుచేసి భూషింపఁబడవచ్చు నొరులదూషించుట యుడుగరాదు
సంసారముద్యజించి సన్యాసిగావచ్చు మదినికాంక్షలనెల్ల మానఁగాదు
గీ॥ నోటితోమాటలెన్నైన నుడువవచ్చు నిన్నుమదిలోన నిముసంబు నిలువ
లేము; | భుజగపతి.... 52

సీ॥ జ్ఞానంబుకలిగిన మాను నజ్ఞానంబు పున్నెంపుకలిమిని పోనఘంబు
దానంబువలనను దారిద్ర్యముతోలంగు గుణవంతుఁడెల్లి దుర్గుణముపోవు
నీశుఁజింతనమున నితరచింతలుపోవు శాంతమునను కష్టమంతపొలియు
యోగంబుచే జిత్తరాగముల్ నశియించు తృప్తిచేతను తృప్తతీరిపోవు
ధర్మమున భీతియంతయుఁ డలఁగిపోవు | సత్యమున నవజయమును సమసి
పోవు; | భుజగపతి.... 53

సీ॥ కాశీప్రయాగలు కాంచఁగనేకాదు షట్కామములువిప్పి చదువఁగాదు
పున్నెంపుక్రతువులుపూర్తిచేసినఁగాదుతొలిపల్కులను నేర్చిపలుకఁగాదు
యోగాదిసాధన లొందియుండినఁగాదు గురువులఁబడుగురిఁగూడఁగాదు
చిరకాలముజపంబు నేయుచున్నను గాదు తనుశుక్రశింపంగమనినగాదు
గీ॥ నీదుతత్వంబుగనుగొన నేరవలయు | భవజలధిదాటు సాధనపట్టవలయు
భుజగపతి.... 54

- సీ॥ సంధ్యాగ్నిజపతపస్వాధ్యాయశౌచాది సత్కర్మములఁ బ్రీతినలుపవలయు
నాశ్రమధర్మంబు లనువుగాసల్పుచు దుర్వృత్తులకు వెలిందొలఁగవలయు
నందటసమదృష్టి నజినవర్తించుచు భోగకాంక్షలఁ బొరిపుచ్చవలయు
సద్ధర్మములఁ దారుసల్పుచు నొరులకు నింపుగాఁజెప్పి చేయింపవలయు
- గీ॥ ఇట్టిధర్మంబు ద్విజులకు నెల్లప్రాదు । శుభములిచ్చునవారిగా శుభచరిత్ర
భుజగపతి...

55

- సీ॥ పుణ్యకర్మలుజేసి భూమిదేవులకిచ్చి దేవతాళికిఁ దృప్తి దీరఁజేసి
బంధురాజికిఁ బ్రీతిప్రబలఁగా నటియించి ఆపులకానంద మమరనడచి
న్యాయవిత్తముఁ గూర్చి యభిమతభోగంబులందినత్సంతానమమరఁగాంచి
యవసరకృత్యంబులూచరింపఁగఁ జేసి పరులకొప్పిదమైన సరణిమెలఁగి
- గీ॥ పురుషుడొందుచు సత్కీర్తి భూరి పదవి; । సత్త్వనర్తన సకలార్థ సాధ
నంబు; భుజగపతి...

56

- సీ॥ అఖలజీవంబుల నాత్మయట్టులుగాంచు నేప్రాణినెప్పుడు నేచకుండు
ప్రాణంబునిల్పనై భైక్ష మెత్తుకతిను ప్రావంచగోష్ఠిని బట్టకుండు
రాగాదులనడంచు భోగేచ్ఛఁబొరిపుచ్చు సత్యంబుశాంతింబుసమతగనును
నిన్ను భజించును నిగమాంతములెఱుంగు జ్ఞానవైరాగ్య నిధానుడగును
- గీ॥ విజనవాసియై యింద్రియవిజయమొందు । పరమ సన్యాసియగు వాడు
భక్తవరద! । భుజగపతి...

57

- సీ॥ పెట్టిన నేగాని పేరురాదేరికి దిద్దితీర్చినఁగాని బుద్ధిరాదు
చదివినఁగాని యేసంగతుల్ తెలియవు వినయంబుచేఁగాని ఘనమురాదు
దైవబలమునఁగాని తనయత్నములుగావు భక్తిచేఁగాని నిన్బట్టరాదు
ఓరిమిచేఁగాని యొప్పదునడవడి యాశపోయినఁగాని యార్తిపోదు
- గీ॥ పామరుడెరింగి యిట్టులభ్యాస వశిన । యుత్తమ మహోన్నతిని గాంచి
యర్చివెలుఁగు । భుజగపతి ..

58

- సీ॥ ఒకయెడఁ దిన్నఁగానుండుటేకలుగదు మనమారనినుఁగొల్వననువుపడదు
నిశ్చింతతోనుండ నిముసమేనొదవదు పదుగురలో గౌరవంబురాదు

ఇష్టసౌఖ్యముఁబొందుటఁజేసెఁ గలుగదు ప్రతిభఁగలాఁడయి బ్రదుకలేడు
దానధర్మమునేసి తనియఁజొప్పడఁబోదు సత్కర్మపులనెల్ల సలుపఁగాదు
గీ॥ పాపమున నిట్టిదారిద్ర్యబాధ గల్గునిన్నుఁబూజింప నధికసంపన్నుఁడగును
భుజగపతి... 59

సీ॥ కలుషహరంబగు గంగాన్రవంతినీజలముల స్నానంబు సలుపలేదు
అహరహంబును దేవతౌరాధనముఁజేసి తీర్థంబుఁగ్రోలిన దినములేదు
యేప్రాద్దు నీనేవనెల్ల చింతలుమాని యలరారు భక్తులచెలిమిలేదు
నిరతిశయానంద నీరాజనంబిచ్చి నీపూజనేయంగనోపలేదు
గీ॥ హరయనఁగ నెల్లపాపములడఁగుననుచునమ్మియున్నాఁడదృష్టాంతమిమ్ము
తండ్రి । భుజగపతి... 60

సీ॥ వరవివేకియైదహినిరతుండు శాంతుఁడు శమదమాన్వితుఁడును సత్యపరుడు
ధర్మాత్ముఁడును శీలధనుఁడువిరాగియుబ్రహ్మన్విష్టుఁడునుసద్బ్రాహ్మణుండు
సకలకలావేది యకలంక చరితుండు దానకరుండును జ్ఞానయుతుఁడు
మహిమవంతుండు సమాధియుక్తుండునుమానావలంబియుమాన్యాయశుఁడు
గీ॥ సతము నీపూజనల్పిన సజ్జనుండె! పరమపదనిత్యనిలయుండుసురనుతుండు
భుజగపతి... 61

సీ॥ “శాశ్వతం బేదియాజగతియందున సర్వమణఁగు; కాలమురాగననుచుదలచు
“మానసమా ! నీవు మానకేపరమేశుఁజింతన”యని తానుసెప్పికొనును
ప్రాణులఁగాంచి “యాపరమాత్ముఁడన్నింటఁ గల”డంచు మోమువికాస
ప్రసరచు

జీవుల కష్టముల్ జిత్తగించుచు “రాగమిటునేసేవీ”నంచెప్పికొనును
గీ॥ గానియొక్కప్పుడువిరాగిమానసంబుదుర్విషయమగ్నమైకీడుత్రోవజనదు
భుజగపతి... 62

సీ॥ ఐకమత్యములేక వన్నింటగతిమాలి చెడుదీనులకు బుద్ధిసెప్పుచోకట
“వేదధర్మంబిదివిడువకుం”డని ధర్మమార్గంబునకుఁ బ్రజనులుపుచోకట
“బాపురే! మీరెంతభవ్యాత్ము”లనిసాధుసంఘములకునేవసలుపుచోకట
లతిదరిద్రులకింత యున్నవస్త్రములకు వృత్తినేదైనఁగల్పించుచోకట

గీ॥ దిరుగు భార్మికుఁడాత్మ మేలెఱుగకుండనితరులకుమేలుసేయుచునెల్లయెడ
భుజగపతి... 68

సీ॥ అలకాపురాధీశు నవహాసించునుగాని భజములోననుదరిద్రంబులేదు
నాకేశుగర్వంబుఁ గాకుసేయునుగాని విభవగుంబులకుసేమి వెలితిలేదు
భోగీంద్రదుమర్యాదఁ బులిమిపుచ్చునుగాని భోగంబుకేమియు నోగులేదు
చతురాననునిపెంపు సడలసేయునుగాని భవ్యంపువృత్తి కల్పగుంబులేదు

గీ॥ గాఢవైరాగ్యవంతుఁ డిక్కరణినెల్లఁ దనదునాత్మనై గల్పించితనివిసెందు;
భుజగపతి... 64

సీ॥ ప్రాణసంయమనానుభవమైన మనమును భవనరక్షకునితోబొందనిలిపి
నకలేంద్రియములు స్వస్థానంబునకుఁ జేరఁ గాయంబువీడుచోఁగాంచుచుండ్రి
సచ్చిదానంద సుజ్ఞానాత్మతానను ప్రజ్ఞయొక్కటిఁ బెడఁబాయకుండ్రి
రాగంబులేమిఁ దొరంగెడు నాగామి సంచితంబులకెల్ల స్వస్తిజెప్పి

గీ॥ అంతమొందఁ బ్రారబ్ధంబు ననుభవించి మాయనెడలించి జ్ఞానిసీమఱుఁ
గుఁజొచ్చు; భుజగపతి... 65

సీ॥ పులకింపవలెమేను పలికినసీమాట చొక్కిపోవలెనిన్నుఁజూచెనేని
వివశుండుగావలె చెవులనీకథ విన్నఁ బ్రమదంబుఁగొనవలెభక్తిసేయ
ఆశింపవలెనిన్ను నహరహంబునుగొల్వ విరియింపవలెమోముస్మరణసేయ
దమఁబూనవలె భవద్దాససఖ్యంబున్న సీవుకోరినఁ బ్రాణమీయవలెను

గీ॥ పరమపదవాస! యిటువంటిభక్తజనుఁడె గాంచునీరూఢి; తక్కింఁగు గాన
లేరు భుజగపతి... 66

సీ॥ అఁహిమాది సిద్ధులనందంగవలసిన భక్తితో నిన్నె గొల్వంగవలయు
విద్యలెల్లనునేర్చి వెలయంగవలసిన స్థిరముగానిన్నె పూజింపవలయు
సుఖలొల్కు సూక్తుల సుకవిత్వమునుజెప్ప చేతంబునిన్నెయర్చింపవలయు
జ్ఞానవైరాగ్యంబు లూని మోక్షముఁబొంద నియతినన్నేమదినిల్పవలయు

గీ॥ ఆశీతులపైని దయఁదాల్చియప్పుడప్పుడ వేడువరములనిడు గొప్పవేల్పు
వగుట; భుజగపతి... 67

సీ॥ వేయిజిహ్వలతోడ విడువక శేషాహి వర్ణింపనీనీదు భవ్యమహిమ
వేయికరములతో విడువకయినుడైపు రచియించనీనీదు రమ్యకథలు
వేయికన్నులతోడ విడువకసురవతి చూడనీ నీ మేనిసాబగునెల్ల
వేయిపీనుల హరివిభవ కేకాలంబు నాలింపనీనీగుణాతిశయము

గీ॥ నంతముండదు, తృప్తియునమఁబోదు | చిత్తమమృతంబురాశినిఁజెలఁగు
చుండు | భుజగపతి...

68

సీ॥ పట్కాలములయందు స్వామిని కెవ్వండునభిషేకములు చేసియమలుండగుచు
గంధపుష్పాది సుగంధద్రవ్యంబులఁ బూజించినై వేద్యములనొసంగి
కీర్తనంబునుజేసి నర్తనంబునుసల్పి నేలఁజాగిలిఁమొక్కి చాలభక్తి
నుపనివత్తులుగీతలాగి శ్రద్ధబలియించి నిత్యకర్మంబులునియతఁడీర్చి
గీ॥ తీర్థమునుగోలి భుజియించు సార్థజన్ము | జీవితఫలంబువివరించి చెప్పఁదరమె
భుజగపతి...

69

సీ॥ తల్లిదండ్రులుదన్ను నల్లారుముద్దుగా మరిపెంబుతోఁజెంపఁబెరిగి పెరిగి
గురుకులవాసంబు భరమనియెన్నక సకలసద్విద్యలఁ జదివించదివి
జగమందుగావించు సకలకార్యగతుల మెలఁకువలన్నింటిఁదెలసితెలసి
సర్వభోగంబులు సకలకష్టంబులు ముదమునజితయుఁ బొందిపొంది
గీ॥ తుదిశరీరంబు నగ్గిలోవదలి యాత్మ | యెచట నిత్యమైయుండునో యెఱుఁ
గనయ్య | భుజగపతి...

70

సీ॥ కాగినలోహంబుగతి నాదుడెందంబు యుషివోనియాశలనుడుగుచుండు
నొక కాగుతముదీర నొక్కటియెడగోరు “నింతకుచాల”ను నిచ్చలేదు
సంసారసుఖములు స్వప్నవృత్తాంతముల్క్షణభంగురంబులుచాపునిజము
పుట్టుకతోడనే బుధియాశలఁజుట్టఁదెరలింపగవ్వంబు ధృతియునున్న
గీ॥ యెట్టులోయేనుభవవార్ధి నీదిసీదు | దివ్యధామంబుఁజేరుట దేవదేవ!
భుజగపతి...

71

సీ॥ ఎంతవారలకైన నేకొఱంతలొయుండు కొఱఁతలేకున్నట్టి నరుఁడులేడు
యెట్టివాఁడైనను బుట్టువు చావొందుఁ జావుబుట్టుకలేని జన్మలేదు

జనులెల్ల సంసారశ్రమల నొచ్చెడువారె కాపురంపుఁ గడలిఁగడచుటరిది
 లభలంబువిధిశక్తి కగ్గమయ్యె యుండు విధిబలంబును దాటువిధములేదు
 గీ॥ కాన, యాభూమిపైఁ బుట్టఘనములేదు । మరలభవమీకు నాకునీమా
 యఁగట్టి! భుజగపతి. 72

సీ॥ జ్ఞానమిచ్చెడువిద్య కానరాకనెయుండు మరులుగొల్పెడు నదేమిదికిఁదట్టు
 నన్నార్దులతో న్నేహసంబంధమేరాదు నీచులేప్రప్రక్క నిలుతురెపుడు
 ముక్తసంగునిగురు ముఖమొకన్నడఁబోదు కేవలార్థనుజేరి విడువఁబోరు
 నిజభార్యపైఁ బ్రేమనిజముగాఁగలుగదు పరకాంతలన రుచిబడుగుచుండు
 గీ॥ నిట్టిదుర్గుణమునెల్ల గిట్టఁజేసి । నిర్మలాత్మ నొసంగెదు నిన్నుఁగొల్వ
 భుజగపతి! . 73

సీ॥ తనకుభాగ్యంబున్నఁ దాఁదినిచేమించి దానధర్మమునేయఁబానవలయు
 తానుపండితుఁడైన దాచకతనవిద్య బోధింపవలెఁ గోరుబుధులకెల్ల
 తాజ్ఞానియైనను తగఁజెప్పిఁజలకుఁ గలనేద్యముమాన్వ గడఁగవలయు
 తానుభూధవుఁడైనఁ దనప్రజనంతోష వార్ధిదేలంగఁ గాపాడవలయు
 గీ॥ శక్తిచాలియుఁ దగురీతిసలుపఁరేని । జగమునిందించు వారికి నుగతిలేదు;
 భుజగపతి.

సీ॥ జ్ఞాంపమాభూజంబుఁ జూచిచెంతకుఁజేర చల్లనినీడల శాంతవఱచు
 తేటయామధురంపునీటివాకనుడాయ నమృతాంబువులనుదాహంబుఁదీర్పు
 ధావశ్యరుచులతోఁడనరుసోమునిఁగారంచ శిశిర చంద్రికలచేఁజేయుసుఖము
 వలిఁగొని బీరెండ నిలిచినవేనెలు వేడిమిశీతును వీడబుచ్చు
 గీ॥ అభవ! నీసద్గుణంబుల నఱసిశరణ । మనుచు నినుఁజేరి తాపత్రయము
 వారెంతు! భుజగపతి. 75

సీ॥ స్వర్గలోకమున గీర్వాణులై పుట్టిన కొన్నాళ్ళబ్రదుకులై కూడుగాడె!
 యెల్లలోకంబుల నేలంగఁబుట్టిన చావు నిక్కంబయి జరుగుగాడె
 భూతగణంబులై పుట్టినేనియుఁ గాల మాసన్నమై త్రుళ్లుటగునుగాడె
 ప్రాణులఁబుట్టించు బ్రహ్మయై పుట్టిన గల్పంతమునఁ బాపుకలుగుగాడె

గీ॥ ఎవ్వరేమిటి కయ్యెడ నెప్పుడుండు । వారలగఁదురు నీ దాసవరులుగాక!
భుజగపతి...

76

సీ॥ మనువులు నెందరో మారిన నీరూపు సుంతైనఁ జెడరక శోధఁజెలఁగు
బ్రహ్మకునూతేండ్లు పైఁబడి యడఁగినఁ జెలుపుగా నీవట్లె చెలఁగుచుండు
హరి మఱియాకున నల్లిపైఁ బంకిన దినమునందైన నీతనువు నెడదు
మరల నిట్టుల నెన్ని మారులు జగములు పుట్టిపోవుచున్న గిట్టుకుండు
గీ॥ నిగమనంస్తుతయోంకారనిలయుఁడవగునీవొకండవ శాశ్వతదైవమగుదు;
భుజగపతి...

77

సీ॥ సుంతైన సమ దస్వాంతంబుతోఁ బాత్రుఁడగు వానిఁడుదాన మదిఫలంబు
మోమాటమునువీడి మోలజంకుఁదొలంగి నిజమాడుటద్ది సునీతిపథము
నిజకులోచిత వృత్తి నెగడుచు సత్సవర్తన నేగ వంశవర్ధనకరంబు
నీపాదతీర్థంబు నిత్యంబు నేవించి బ్రదుకుట జన్మసార్థకవిధంబు
గీ॥ మాననీయుండు జదివిన దానఁగలుగు । ధీసమగ్రత వీనినిఁ జెలియవలయు
భుజగపతి...

78

సీ॥ తనతప్పులను దిద్ది తగశాస్త్రపథతి నడచుసుఖీలుండె న్యాయవిదుఁడు
మనమువాక్కునుకర్మమును నేకముగఁ జేసిహిత కార్యములుసల్పునతఁడెనుమతి
మనమునజనియించు మనుతలనడఁగించి యొర్చినుండెడువాఁడె యోగినేత
ద్వందంబులను సమభావంబుతోఁ గాంచి ప్రీతిలువాఁడె వివేకశాలి
గీ॥ కడుపుకై నీచములకుఁ బాల్పడక నిన్ను । దైవముగఁ గొల్చునాతఁడే
ధన్యతముఁడు । భుజగపతి...

79

సీ॥ అక్షరాభ్యాసంబు నందసినామామృతముఁగ్రోలజేసె నెంతయుగురుండు
భక్తులెల్లరుఁ జెప్పపరమస్కాందపురాణ గ్రంథాంతరములనీకథలుచెలిసె
తేజోమయంబులొ దివ్యస్థలంబుల కన్నులారఁగఁన్నుఁ గాంచఁగలిగె
ఓంనమశ్శివాయ ! యోదేవ! యోనాథ యనిసేయు దానప్రార్థనలవింటి
గీ॥ ఎంతమూఢుండైన నేనిన్నివిధుల । నిన్ను నేవింపముక్తి సంధిల్లకున్నె ?
భుజగపతి...

80

౪॥ వేదములనాలుగు వేదాంగములునారు ధర్మశాస్త్రంబులు దర్శనములు
 నఖిలపురాణేతిహాసములస్మృతులువేదాంతభాష్యములునుద్గ్రంథచయము
 గురుకులవాసియై నెఱిబ్రహ్మచర్య సన్నివృత్తోఁ జదివిమన్నించితనకు
 ఆర్యులొసంగు కన్యనవివాహంబాడి సద్వృత్తి జీవికజరుపుకొనుచుఁ
 గీ॥ బ్రతిభజెందిన నుత్తమబ్రాహ్మణులకు । దాస్యమొనరింప నధమవిద్యలు
 రుచించె । భుజగపతి...

81

సీ॥ అన్నవిక్రయము కన్యావిక్రయముసేవద్యూతంబుఁబానంబు దొంగతనము
 బొంకుటంకువిభేదమును మాచనముహింసహింస త దీవతమానహాని
 యాదిగాదగనట్టి యధమవృత్తులఁబూని ద్రవ్యార్జనంబునఁదనివిననక
 కడులోభమతిని భోగములపై నాసక్తి నితరులమేలున కేడ్చుబుద్ధి
 గీ॥ గలిగిజీవించు బాపలుగలియుగమున! వృద్ధిజెందఁగ యాధిక్యమేడనిలుచు
 భుజగపతి ..

82

సీ॥ స్వీయవృత్తులమాని సేవసేయగఁవచ్చుతనధర్మమునువీడి మనగవచ్చు
 నన్యాయముగడబ్బు నార్జింపవచ్చును సచ్చరిత్రముఁబాసి చనఁగవచ్చు
 వేషభాషలుమార్చి నెకలియైపోవచ్చు తప్పుగ్రంథంబులు జెప్పవచ్చు
 హేయంపు పద్ధతులెల్లబూనఁగవచ్చుఁ దలఁచినట్టుల భువిమెలఁగవచ్చు
 గీ॥ నెవ్వరెట్టుల నడచిన నేమిభయము? । పాడిమెయి శిక్ష నేసెడువారులేరు;
 భుజగపతి...

83

సీ॥ వర్ణాశ్రమంబులు వట్టిబూటకమాయె నిగమాగమంబులు నిందలాయె
 దేవపితృలభక్తి భావశూన్యంబాయె పండితారాధన ప్రాప్తిమాసె
 జాతిమచ్చరముల చర్పలు మెండాయె యతిదూషణలు పెక్కుమతిఁగరంచె
 సత్కులాంగనలును సరణిశప్పుటలాయెనింటింటఁగలహములెక్కుడయ్యె
 గీ॥ కాలనర్షములెల్లను గడచిపోయె । పిదపబుద్ధులె ప్రిజలకుఁ బదిలపడెను;
 భుజగపతి...

84

సీ॥ ఒకఁడునేర మొనర్పనొక డుదండన నొందునొక డునంపాదింపనొక డుబొందు
 నొక్కఁడు పనిసేయ నొక్కఁడుఫలమందు నొక్కఁడుసంతోషింపనొక్కఁడు
 [కుందు

నొకఁడు దైన్యమునున్న నొకఁడు సమ్మోదించు నొకఁడు మేల్జేయబో నొకఁడు

[జెలుచు

నొకఁడు హితవుఁజెప్ప నొకఁడు కాదను నొకఁడు బెద్దగనున్న నొకఁడు దీటు
గీ॥ కలియుగంబున నీతి యీకరణిమారె! పాపమునడంచి భారతప్రజల నేలు!
భుజగపతి...

85

సీ॥ అగ్రహారములెల్ల నన్యుల పాలాయె మాన్యంబులన్నియు శూన్యమయ్యె
విలసిల్లు జీవనవృత్తులన్నియు నూడె మర్యాదలెల్లను మంటగలసె
సద్విద్యలను నేర్పు బాడలు పాడాయె శపియింపదీవింప శక్తి చచ్చె
సత్తపోధనములు సంపూర్ణముగ మాసె కులమతద్వేషముల్ గొప్పలాయె
గీ॥ సజ్జనులకిట్టి కాలమనవ్యాయె! సుఖము లేదాయె ధర్మంబు శూన్యమాయె
భుజగపతి...

86

సీ॥ అల్పవిద్యలు నేర్చి అధికారము వహించి ఉత్తమాచారంబులు దులువారు
భవ్యపురాణ కావ్యంబులంగని పుణ్యపురాషవద్యుల నిందబఱచువారు
బిడుకగా నిజమత పరమధర్మపుహీనమని యంత్యమత ధర్మమందువారు
స్వీయదేశోన్నతిమాయించు విధులూని ప్రభువులమన్ననఁ బడయువారు
గీ॥ కర్మభూమినిఁ గలిగిరి కాలమహిమ! ధర్మమార్గంబు నిలుపుము దయఁదలిరృ
భుజగపతి...

87

సీ॥ విద్యలకెల్లను వేదముత్తమమని అగ్రజాలది నేర్వ ననుమతిమ్ము!
దేవ భూసురవృత్తు లేవిధంబునఁ దీయకనువుగాఁ బొడుగించి మనుషఁజూడు!
ఆర్యసంతతి కాయురారోగ్య సౌఖ్యసంపద లవారిగనిచ్చి పొదలఁజేయు!
గోవులఁగా పాడికుమతులఁడును మాడిశుభసంప్రదాయముల్ జొనుపుప్రజల!
గీ॥ సుకవులకు నీదుపదమిమ్ము సుకరముగను! భక్తగణముల వాంఛిత
ఫలముమ్ము! భుజగపతి....

88

సీ॥ నట్టింట నిక్షేప ముట్టిపడ్డటాగ నిఖిలసంపదలును నెగడినట్లు
వాసవభోగముల్ ప్రాపించినట్లుల పూజ్యత మహిమంబుఁ బొందినట్లు
సార్వభౌమపదంబు సమకూరినట్లుల సద్ర్వతంబులనెల్ల సల్పినట్లు
దీపరాక్రమశక్తిఁ దేజరిల్లినట్లుల అఖిలజనులమెప్పు నందినట్లు

గీ॥ కడుముదంబుప సాధులఁగట్టవరుప! వరజగులిడుదురు మూర్ఖులుపాపమునక
భుజగపతి.... 89

సీ॥ అప్పటిమురిపంజె యావలఁదాసల్పు క్రూరంబునకుఁ బ్రతికూడకున్నె?
సంపదాంధతను సజ్జనులకుఁ బరిభూతిగావించిపైన్యంబుఁ గాంచఁజోటు!
కండక్రొవ్వునఁ గన్నుకాలనకండ దుర్నడతనడచిముప్పుఁ గుడువరాడె!
దేశోపకారంబుఁ దెలియకెంతేని దోహంబొనరించి నాశంబుగాడె!

గీ॥ ముందు వెనుకలారయకుండ మూర్ఖుడౌత్యంపఱచినట్లెఱబఱచి తత్ఫలము
గాంచు । భుజగపతి.... 90

సీ॥ ఏఱాకో యీపూజలీతాలకెల్లను దైవంబు మనమునఁదలఁవలేడె!
యీవిద్యలేలాకో! భావశుద్ధినిఁబొందఁ గైలాసమెదురుగ నేలరాదు!
నిస్సంగిగానింట నిలువముక్తుఁడుగాఁడె సన్యాసిగా నేల సతిసిబాసి!
తనతాతతండ్రులఁగనమె శ్రమంబైన యిట్టినిమములెల్ల నితనికేల!

గీ॥ యనుచుఁగొఱఁగాని సోమరుబార్యనమితి! జూచిపల్కెద; చున్నతి
సూడలేక । భుజగపతి.... 91

సీ॥ ఉన్మత్తుండగునరుఁ డొప్పుతప్పెఱుంగునే ! కారానివనులెఱఁగఱచుగాక
కుపితునకోరిమి గొనముండునే ? యెల్లచెయ్యులు శెడఁగొట్టిసేయుఁగాక
పాపాత్మునకు ధర్మపథమున్నదే ! చనఁదొడిఁబడస్వేచ్ఛగ నడచుఁగాక
రాగాత్మునకుఁగోరరామియుగల్గునే ? యేచిస్వప్నముఁ బొందఁజూచుగాక

గీ॥ మొఱకునకునజ్జనుండను బుద్ధిగలదె? ! చెనఁటితోబోల్చి యవమతిసేయు
గాక! భుజగపతి : 92

సీ॥ స్వమతవర్ణాశ్రయాచారములే విడచిన నీచమర్హున కేటిసితికలదు ?
తలిదండుల నెతిట్టిపలుపాట్లఁబఱచెడు కతినున కేయనుకంపకలదు ?
అనుజాతుద్రోవ్యాపహరణంబుఁగావించుదోహి కేన్యాయంపుటిహకలదు?
వేదవిప్రులట్లు వెఱ్ఱైతివాఁగెడు తిప్పిబోతున కేదితెలియఁగలదు

గీ॥ హరిహరాదులు వేరను నజ్ఞునకును । సదమలజ్ఞునభక్తులెట్లొదవఁగలవు ?
భుజగపతి : 93

- సీ॥ ధర్మకార్యములకుఁ దలపెట్టకుండిన మానవుఁడనమెంతయైన నేమి ?
తన దేహమువ కారమునకుఁగాకుండిన నత్యంతబలయుతుండైన నేమి ?
తనజీవనము సౌఖ్యమునుబొందకుండిన నవనియంతకుఁబ్రభుండైన నేమి ?
తనజీవితమున దేవుని భజింపకయున్న నయతాబ్దములుమన నె నేమి ?
- గీ॥ ధర్మసత్యక్షమాహింసనిర్మలత్వములనుగాంచక తానేమిసలిపియేమి ?
భుజిగవతి...

94

- సీ॥ తలిదండ్రీయాబ్దికములనెపెట్టనివాడు సంతర్పణంబులు సలుపునొక్కొ ?
తనకుల దేశికుననిన మొక్కనివాడు ఘనులజూచిన నమస్కారమిడునె ?
యాలుబిడ్డలుతింట కాయానపడువాడుదానధర్మమునేయదలఁపఁగలఁడె;
చుట్టాలభాగ్యంబె సూడనోపనివాడు ఇతరులకలిమికి నేడ్వకున్నె ?
- గీ॥ స్వాత్మహితపునెయెంచని పరమమూర్ఖుఁడొరులకవక్రతినేయకెట్లుదుగు
నయ్య ? భుజిగవతి...

95

- సీ॥ చెలువంపునేతలఁ జెలువఁజూతురుగాని సరిగానిపనిదిద్దఁ జాలరెవరు
వాదంబులేకుండ బాగునేయరుగాని కలతఁగల్పింతురు కలిమిఁజెరువ
దుష్టత్వమునుమాన్పఁ ద్రోవసూపరుగాని లేనిదికల్పింపఁ బూనుచుండు;
రొప్పచెప్పటకు నైయోపకుండురుగాని తప్పులువచియింపఁదలఁకకుండ్రు;
- గీ॥ దేవభూసురదూషణ తెలివిమాని నేయుదురుగాని, నీనేవ నేయలేరు;
భుజిగవతి.

96

- సీ॥ పరువురాఁగోరిన బాపలనిరసించి దైవనిండ మొనర్పఁ దలఁపవలయు
ధనమునర్థించిన ధర్మబాహ్యంబుగా లక్షలగ్రంథముల్ వ్రాయవలయు
యధికారమునువేడనాత్మశీలముఁబాసి మతమతాంతర రుచులొగవలయు
సుఖమునాశించిన సుజనులఁబొద్రొలి వర్ణసంకరులఁజేపట్టవలయు
- గీ॥ సుర్విసీధికి విపరీత ముద్భవిల్లె । మాన్యులకు దిక్కికేమి నీమహిమదక్క
భుజిగవతి.

97

- సీ॥ పరధర్మములుసల్పఁ బరువులువాతెడి మనుజునంఘంబుల మనఁగజేసి
కులవృత్తులనువీడి ఖలవృత్తులకుఁ జొచ్చి బ్రదుకుజాతులనెల్లఁ బ్రబలఁజేసి

ద్రవ్యసంపూర్ణతః దనరిబీదలయూర్తి మాపనిలోభులమలయః జేసి
దేశభక్తిఁదొలంగి దేహంబుఁదెలియక ద్రిమ్యురుహీనులఁ దిరముజేసి
గీ॥ యకట! మాభారతస్థలి కధికమైన! చెట్టసేసితి; తీర్పంగఁ జిత్తగింపు
భుజగపతి.

98

సీ॥ ఐకమత్యముఁగూర్చుమయ్య! ప్రజాళికినన్యాయమునుమాపిన్యాయమిడును!
సాధ్యమతెల్లుల జగమునిండఁగనిల్పు! నద్యుత్తిమనునట్లు జనులమెలపు!
పాపిపంటలభూమి బహుశోభితమునేయు! మైశ్వర్యవిభవంబులమరఁజేయు
మాపూర్వవిద్యలుమహిమఁజెంగఁగనిమ్ము! మాశక్తులెల్లనుమాకునిడుము!
గీ॥ అవనినత్యంబు ధర్మంబులంకురింపఁ బాలనమునేయుమయ్య! యీశ్వర!
కృపాళు! భుజగపతిహర.

99

సీ॥ ప్రభువులుపాలింపఁ బ్రభవెల్లునగరంబు కాంతిచొరంగి కుగ్రామమయ్యె
పరులకుధర్మముల్ సరవిజెప్పనమాత్యు లాత్మవాదముల నల్లాడనయ్యె
తనువునై ననొసంగి దయజూపియూర్తుల బ్రోచెడిజనముల పోడిమిసెడె
నిష్టభోగములతో నెసఁగియర్థులకిచ్చు ఘనులకు లేమిడిగడలుకొనియె.
గీ॥ కొఱిదెనపురంబు విభవంబుఁ గోలుపోయె! నవ్యవైభవమిడి ప్రోవునాగ
భూష! భుజగపతి...

100

సీ॥ భక్తులుచరియించు పరమంపుగోవెలల్ గబ్బిలంబులమ్రోశఁబ్రబ్బికొనియె
కరిఘటలనుగట్టు కర్కశాలానముల్ ఊరబందులురాయ నొప్పుచుండె
తాపసశ్రేష్ఠులు కాపురంబుండెడు గిరిదరుల్ చలులకుఁదిరుగనయ్యె
భూసురవరులుండు పుణ్యగృహంబులు వందకొక్కటిలేక డిందెనాట
గీ॥ నీరులకిరవగు కొఱిదెనపురఁపునేటి! హైన్యమునుబాపి సంపదలమరఁజేయు
భుజగపతి...

101

సీ॥ మార్తాండసంకాశ! మదనరూపవిలాస! మంగళకర! నీకుమంగళంబు
కాత్యాయనీచి త్తకమలమధువ్రత! యంగజహర! నీకుమంగళంబు!
నిగమాంతసంచార! నిర్ఘాతపాపాళు! మాన్యశేఖర! నీకుమంగళంబు!
కామ్యునిస్తార! ఖలవిదారణశూర! మహితగుణాధార! మంగళంబు!

శ్రీ శంకర శతకము.

శ్రీ॥ జానుండనుపద్యశతకంబుఁ జేసి నీకుఁ నాయథాశక్తి వర్పించినాఁడఁ గొనుభుజ
భుజగవతి...

సీసమాలిక.

సరసంపుంగవి తారచవచేఁ బ్రతిభఁ గాంచి
రంజించె బుధులఁ బేరయ సచివుండు
తనవేరు శశిసూర్య తారకంబుగఁ గుంటఁ
ద్రవ్యించె నలజోగిరాజుగారు
రామలింగేశు నారామమై యొప్పు తో
టను నిల్పె మునువేంకటగిరిమంత్రి
వివిధ పురాణార్థ విభవ విజ్ఞానియై
క్రాలె నా ఆయ్యపరాజ సూరి
నెఱదాతయైవీని సరిరారెవరటన్న
మహిమ నొప్పాతె రామయప్రథాని
ఆత్మవిద్యాశక్తి నలరి న స్త్వగుణంబు
సరణిఁ జెలంగె పిచ్చయ బుధుండు

శ్రీ॥ వీరుమావగళమణులును విజ్ఞులగుట
భవ, రమాధవ, శ్రీ పానభ క్తులగుట
వరమతులువారు, నె, వారివాడనగుట
దెలసి నుతిసేసి మ్రొక్కెద దేవదేవ!
భుజగవతిహారి కొడిదెన పురవిహారి
భక్తమందారి! శంకర! భవవిదూర.

సీ॥ సురుచిరాప స్తంబ సూత్రుండ కౌంశిన్య వరగోత్ర కొడిదెనవంశభవుండ
విబుధవిధేయుండ వేంకటనారాయణాఖ్యుండఁ ద్యత్పద ధ్యానరతుండ
నిధివారినిధి గజనీరజవైరుల సంఖ్యుండెన్నగుచును జరుగుసమను
బ్రభవాబ్ధ మార్గశిరబహుళై కాదశీ యిందువారమున నీయందుభక్తి
సీసన శతకంబు నింఘగా రచియించి నీపాదములకడనిల్చి దీనిఁ

